

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 8

מיום ראשון, כ' בתמוז תשס"ט, 12.7.2009

- הופק ע"י: בונוס פרטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

**פרטיכל מס' 8 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה
 ביום ראשון, כ' בתמוז תשס"ט, 12.7.2009, בשעה 19:00**

משתתפים:

מר יצחק רוכברגר	- ראש העירייה
מר מאיר דורון	- סגן ומ"מ ראש העיר
גב' שירה אבין	- סגנית ראש העיר
גב' שירלי ברנדס	- חברת מועצה
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
מר טל עזגד	- חבר מועצה
מר אורן ברעוז	- חבר מועצה
מר משה אורי לוין	- חבר מועצה
מר שרגא קירשנר	- חבר מועצה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
ד"ר יונה ברגור	- חבר מועצה
מר אבירם גרובר	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה
מר חיים חשטא	- חבר מועצה

נוכחים:

מר הרצל נחום	- מנכ"ל
מר גיל גורדון	- גזבר העירייה
מר ערן זמיר	- מבקר העירייה
אדרי' טלי שמחה אליקים	- מהנדסת העירייה
אדרי' ולדימיר לוין	- סגן מהנדס העירייה
גב' פרח מלך	- ע. ראש העירייה וסמנכ"ל העירייה
עו"ד אילת שושני-גי'נו	- מנהלת מח' נכסים
אדרי' סרג'יו וולינסקי	- אדריכל העיר
מר יוסי גלר	- מנהל מח' רישוי בנייה

עיריית רמת השרון
[פרטיכל מליאה מן המניין מס' 8, מיום 12.7.2009](#)

על סדר היום:

1. שאילתא של חבר מועצת העיר אבי גרובר בנושא הסדרת גני ילדים בבתים פרטיים.
2. שאילתא של חבר מועצת העיר, יונה ברגור בנושא השבתת הפעילות התרבותית באודיטוריום בבית יד לבנים לאור מצבו.
3. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, אבי גרובר בנושא מתחם בילויים לנוער בקיץ.
4. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, אבי גרובר בנושא הסרת שלט פי גלילות.
5. אישור החזר הוצאות משפט לחבר מועצת העיר לשעבר יעקב זילברשטיין.
6. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, גיא קלנר בנושא מאבק לשחרור גלעד שליט.
7. אישור הגדלת תב"ר מספר 88 השקעות באצטדיון הכדורגל בסך 1,500,000 ₪.
8. אישור מועצת העיר הגדלת תב"ר 164 השקעות בבריכת שרונית הגדלה בהיקף של 600,000 ₪.
9. אישור תשלומי ארנונה בהוראת קבע של כרטיסי אשראי ללא הנחות הסדר.
10. אישור פרוטוקול ועדת הקצאות.
11. הגדלת חוזה, מכרז מספר 1/12007 – כביש עוקף מערבי וציר רצועת הנופש.
12. אישור והרכב ועדת ביקורת יוצג על ידי ראש העירייה.
13. התייחסות לדו"ח הביקורת בנושא רכישת חול ואבן גן עבור הגנים הציבוריים.
14. שונות.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני פותח את ישיבת מליאת המועצה שמספרה 8. כמה מילים לפני, ממש בקצרה שבקצרה. אני מבקש שהישיבות, ואני אמרתי את זה גם בפעם הקודמת או לפני, אני מבקש לקיים את הישיבות לא בצורה של שוק הכרמל כמו שהתנהלה הישיבה הקודמת. אני מבקש, כל אחד עם תרבות דיבור, כל אחד עם נימוס, אפשר להגיד את הדברים, כל אחד יגיד מה שהוא רוצה. אבל ברגע שמתחיל כאן ברדק או משהו כזה, אני מודיע לכם, אני מפסיק את הישיבה. יש תשובות לכל דבר, יש עניינים שצריך לקדם אותם. לעשות את זה עם תרבות דיבור. אז אף אחד שלא יקפוץ, מי שיש לו משהו ירים את היד, יקבל זכות דיבור, לא אשתיק אף אחד. אורי, בבקשה.

מר אורי לוי: אני רוצה להגיד עוד פעם, אמרתי את זה בישיבה הקודמת ואני אומר עוד פעם. אין כאן יועץ משפטי של העירייה במליאה הזאת ואני לא יודע אם זה כשורה, ואני לא יודע אם כל ההחלטות שנקבל יהיו מגובות ביועץ משפטי. אני חושב שזה לא בסדר לקיים את הישיבה.

מר יצחק רוכברגר: אין לנו כאן כרגע את היועץ המשפטי מאחר שהוא בחופשה. נמצאת פה בשלב הזה עו"ד אילת ג'ינו, אמנם בנושא אחר. אם נצטרך איזושהי הערה או מה, או שנתייעץ איתה או שנרים טלפון ליועץ המשפטי שנמצא בחופשה. אני מבקש לא להפריע. אם נצטרך ליועץ המשפטי ולא נקבל חוות דעת של יועץ משפטי כזאת או אחרת – לא נצביע עליה.

מר אורי לוי: מאה אחוז.

מר אבי גרובר: איציק, אפשר להתייחס למה שאמרתי?

מר יצחק רוכברגר: בבקשה. אתה הצבעת עוד לפני שאני התייחסתי.

מר אבי גרובר: יש לי עוד כמה דברים להגיד, בלי קשר. אבל אני חושב שחלק מהסיבה לבלגאן זה שאנחנו מקבלים את החומר מעט מאוד

פרטים, לא ברור מה רוצים מאתנו, לכן אנחנו מגיעים לפה כשאנחנו עם יותר מדי סימני שאלה, מנסים להבין פה מה מבקשים מאתנו, על מה אנחנו דנים, וזה חלק מכל הבלגאן שנהיה. אם היה החומר מובא אלינו מוכן בצורה יותר רצינית, הדיון היה יכול להיות אחרת. לדעתי אופן הדיון היה יכול להיות אחרת. אם אפשר, זה לא פה על סדר היום, אם אפשר קצת לקבל איזושהי התייחסות לכל מיני התרחשויות ששומעים עליהם וקוראים בעירייה ובכלל.

מר יצחק רוכברגר: לא רלוונטי, לא. אני רוצה לקיים ישיבה. תרצה לשאול אותי – אתה יכול לדבר איתי אחרי זה, לפני זה, אין שום בעיה, אני אתן לך תשובות על כל מה שתרצה. בישיבה לא.

מר אבי גרובר: אני חושב שזה מעבר ללי אישית.

מר יצחק רוכברגר: לא. אתה רוצה לשאול אותי – תבוא, אני אענה לך. אתה רוצה לפני – אני אעשה את זה לפני. אתה רוצה אחרי – אני עושה את זה אחרי. מתי שתגיד אני פתוח לשבת, כוס קפה, תה, עליי. מים, מה שאתה רוצה, עליי. מה שלא קשור לישיבת המליאה לא רלוונטי.

מר אבי גרובר: אבל-

מר יצחק רוכברגר: "אבל שמבל". תלך לאותם עיתונאים שאתה מתייעץ איתם, דבר איתם, הם יענו לך את התשובות, אתה יודע בדיוק על מי אני מדבר. תודה.

מר אבי גרובר: הוא מועמד לשימוע ביום שלישי?

מר יצחק רוכברגר: אני לא חייב לענות לך.

1. שאילתא של חבר מועצת העיר אבי גרובר בנושא הסדרת גני ילדים
בבתים פרטיים.

מר יצחק רוכברגר: שאילתא של חבר מועצת העיר אבי גרובר. אגב, אני רוצה רגע לומר משהו לגבי השאילתות. שאילתא אני יכול לפי פקודת העיריות תמיד להעביר שאילתא לישיבה הבאה, תלוי מתי. אם אין זמן או אין לי תשובה וכו'. בפעם הקודמת היה הסיפור של גני הילדים. אמרתי לך שאני מתכוון להעלות את זה. בחרתם ללכת להעביר לעיתון שלא דנים בעסק הזה. אני אומר לכם, הנה פה, שלא תגידו לא אמרתי, ואני חוזר על זה ואומר עוד פעם. עוד פעם יידונו הדברים בעיתונות לפני שזה מגיע לפה – אני אתן לכם לרוץ למשרד הפנים, שם שיתנו לכם את התשובות. לא מנהל את הדיון אם יתנהל הדיון דרך העיתונות לפני. אם עולה פה וזה יוצא בעיתון – אין לי בעיה, זה שייצא. אבל אני לא אקיים דיונים לפני הישיבה.

מר אבי גרובר: לפי איזה סעיף אתה-

מר יצחק רוכברגר: לפי סעיף איציק רוכברגר. יש סעיף חדש, איציק רוכברגר. לך לבית המשפט, תתבע אותי.

מר אבי גרובר: אתה כותב תוכנית?

מר יצחק רוכברגר: אבל אני מעלה את הנושאים. הבטחתי שאני מעלה, אני מעלה אותם. הלאה.

מר אבי גרובר: ואיפה השאילתא שהגשתי להפעם, שלא נדונה בשום עיתון ושום כלום? למה היא לא פה?

מר יצחק רוכברגר: היא תעלה.

מר אבי גרובר: אבל הגשתי לך שאילתא-

מר יצחק רוכברגר: היא תעלה בישיבה הבאה.

מר אבי גרובר: לגבי מחלקת ארנונה. למה היא לא פה?

מר יצחק רוכברגר: כי אין לי עוד נתונים.

מר אבי גרובר: כי אתה לא יודע מי... ארנונה?

מר יצחק רוכברגר: כן.

גב' פרח מלך: אתה ביקשת הרבה מאוד נתונים.

מר אבי גרובר: שאלתי שאלה כן או לא.

מר יצחק רוכברגר: גרובר, תקשיב. תקבל עליה תשובה בישיבה הבאה.

אני לא הספקתי לבדוק אותה, יש שם הרבה נושאים ששאלת שאלות, אני צריך לבדוק אותם, אני לא יכול להשבית את כל המערכת. היה שבוע שעבר שקיבלתי, לא הספקנו עדיין. אני לא מתכוון, אין שאילתא שאני לא אדון. אין הצעה שאני לא אעלה אותה לסדר. תאמין לי, אין, לא מתחבא אחרי שום דבר.

נושא גני ילדים, השאילתא נמצאת פה. אתה רוצה להקריא אותה או שיענו לך ישר?

מר אבי גרובר: להקריא לא, אני רוצה אחרי שנשמע אותך אולי יהיה לי להגיב.

מר יצחק רוכברגר: מותר לך. טלי, בבקשה, תעני על השאילתא.

אדר' טלי שמחה אליקים: אנחנו התחלנו לטפל בשנה האחרונה בנושא של גני הילדים שנמצאים במגרשי... שזה בעצם עולה מסיבות טובות, שיכולים לראות שהרבה משפחות צעירות נכנסות ויש ביקוש מאוד גדול לפעוטונים ומשפחתונים בגיל הרך. הנושא הזה מטופל בכמה רמות – גם מבחינת הרשות וגם מבחינת משרדי הממשלה, משרד החינוך, משרד התמ"ת וארגון הגנים הפרטיים. ברמה של הרשות, תוכנית המתאר היום מאפשרת באזורי מגורים לעשות גני ילדים או מעון. זאת אומרת, בניין שנבנה בייעוד של מגורים, הוא

יכול ברמה אוטומטית ישירות לקבל היתר למעון או לגן ילדים. הבקשות שכבר מגיעות אלינו נבדקות גם לפי תוכנית המתאר, שזה אפשרי, וגם לפי כל הדרישות של החוק. הן עוברות את הדרישות של החוק, זה אומר הכל – כיבוי אש, הג"א ועוד דברים שגרתיים, ואנחנו מוסיפים, הוספנו בשנה האחרונה שאנחנו מבקשים יועץ בטיחות, כדי לראות שבתוך בית פרטי לא תהיה בעיה של איזשהו משהו שיכול להוות סיכון לילדים.

אני דיברתי עם כל המשרדים האלה. בארגון הגנים הפרטיים היום רשומים 8 גנים בתוך רמת השרון. ארגון הגנים הפרטיים לא עושה יותר מדי עניין לגנים שהם מספר ילדים מועט. למשפחתונים עד גיל 3 בעצם הפרוצדורה היא שהם מגיעים, ארגון הגנים הפרטיים, מסתכלים אם זה בסדר, זה אפשרי. לא מעניין אותם אם היא מוסמכת הגנת או לא מוסמכת. רק במצב שמגיל 3 ומעלה, במצב שהוא מעל 10 ילדים, אז נכנס הנושא של משרד החינוך, הפיקוח של משרד החינוך, ואז נדרשות כל הדרישות הבטיחותיות. משרד התמ"ת, במקביל גם יש לו מסלול של משפחתונים וגנים פרטיים, שבעצם היתרון שלהם שהם קובעים את התעריפים להשתתפות של משפחות ייחודיות, חד הוריות וכל מיני משפחות. מה שהם כן עושים, הם נותנים מפרטי בטיחות שיש לעמוד בהם, יכול להיות שאנחנו יכולים לאמץ אותם לדברים אחרים, אבל למשרד התמ"ת יש דרישות בטיחותיות.

יש הצעת חוק של משרד התמ"ת שמבקשת להפעיל את חוק הפיקוח על מסגרות חינוכיות פרטיות, אבל זה לא הגיע, אין הצעת חוק והיא לא אושרה בכלל בינתיים. אז בינתיים אנחנו עושים את כל מה שאנחנו יכולים במסגרת המגבלות שלנו. לגני ילדים אין צורך ברישוי עסקים, אין צורך רישוי עסק לכל גן ילדים, לא משנה אם זה מעט או לא מעט. אנחנו בתקופה האחרונה התחלנו לעשות סקר, היום ברדיוס של מעל קילומטר באזור של מזרח היישוב יש לנו מעל 30 גני ילדים בתוך בתים פרטיים, כשאנחנו נעבור ונבדוק ואולי

נציע גם איך לטפל בהם ומה לטפל בהם. יכול להיות שבגנים שמאכלסים הרבה ילדים, נגיד 30 ילדים, נדרוש מהם דרישות שהן מעבר לחדר שנמצא בתוך בית פרטי ויש לו 3-4 ילדים. אבל אני חושבת שאין לנו ברירה, אלא אנחנו צריכים לטפל, תמיד יש את התופעה של השכנים, שאף אחד לא רוצה שזה יהיה לידו, אבל זה צורך השעה ואין שום סיבה שזה ייצא מהמרקם וצריך להתמודד עם זה כל מקרה לגופו.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש להרחיב את התשובה בכמה משפטים. יוסי גלר, שנותן בדרך כלל את התשובות.

מר יוסי גלר: ערב טוב לכולם. הציבור הרחב, הגננות, התושבים, הדיירים שלידם נפתח הגן, מגיעים אליי ואני האיש שנותן להם את התשובות. התבקשתי להגיע אליכם, להסביר מה התשובות שאנחנו נותנים. הן כעיקרון מתבססות על תוכנית המתאר של רמת השרון, כשתוכנית מתאר, זה כולנו יודעים, כמו חוק. עפ"י תוכנית המתאר של רמת השרון, שהיא משנת 1971, נקבע ברשימת התכליות שתכלית של גן ילדים זה שימוש שמותר. כלומר, המשמעות של הדברים היא שאם מחר אדם יבקש לבנות גן ילדים באזורים של הבתים של צמודי הקרקע, הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה תהיה חייבת לתת לו את ההיתר. כמובן כפוף לכל מה שנקבע בדיון – אם זה הג"א, מכבי אש, פתרונות סניטריים, משרד הבריאות וכד'. הנהלים איך עושים את זה קבועים בתקנות התכנון והבנייה, ואני לא רוצה להלאות אתכם בפרטים הטכניים. כלומר, צריכים להגיש בקשה להיתר, תיק ורוד שאדריכל, מהנדס או הנדסאי רשוי צריך לערוך את זה. הבקשה מובאת כעיקרון במסלול, אנחנו מכנים אותו ירוק – שזה רשות רישוי, שזה ראש העיר ומהנדס הוועדה. הפרשנות הזאת והפעולות האלה שאנחנו נוקטים מצאו חיזוק בדיון שהיה בסוף שבוע שעבר, שהשתתפו בו מר מאיר דורון, יו"ר ועדת המשנה, עו"ד אבי להם ואני, כשהתייצבנו בוועדת הערר להגן על ההחלטה שלנו להתיר גן ילדים

ברח' המלכים 99. אני רוצה לספר לכם שהדיון התחיל בזה שיו"ר ועדת ערר, שהמעמד שלו וההחלטות שלו הן כמו החלטות של בית משפט שלום, הוא התחיל את הדיון במשפט 'יהיה גן'. מפני שתוכנית המתאר של רמת השרון קבעה שמותר גנים. הויכוח הוא על כמות הילדים ועל הסדרי התנועה והחניה. כלומר, אם יש איזשהו ספק, הערכאה שמעלינו אישרה את המדיניות הזאת, שקבועה בתוכנית.

מר מאיר דורון: הוא הצדיק את ההחלטות של הוועדה המקומית. כלומר, שההחלטות צודקות.

מר יוסי גלר: אני רציתי להדגיש איך הוא התחיל את הדיון. הוא התחיל את הדיון שיהיה גן.

מר מאיר דורון: בדיוק כמו שחשבנו.

מר יצחק רוכברגר: יהיה, אבל ככה וככה.

מר מאיר דורון: גרובר, אתה היית כאן כשהחלטנו 48 ילדים כבר?

מר אורן ברעוז: בגללו 48.

מר יצחק רוכברגר: חבר'ה, עוד פעם אתם מנהלים את הישיבה? שמענו. גלר, תודה. עניתי לך לשאילתא.

מר אבי גרובר: ענית לשאלה אחת.

מר יצחק רוכברגר: עניתי לך לשאילתא.

מר אבי גרובר: ענית לשאלה אחת.

מר יצחק רוכברגר: מה השאלה השנייה?

מר אבי גרובר: האם כל הנהלים האלה התקיימו בכל הגנים?

מר יצחק רוכברגר: ענו לך, הכל יתנהל. אותו דבר לגבי הכל.

- מר אבי גרובר:** כולם זה יתקיים?
- מר יצחק רוכברגר:** הכל.
- מר אבי גרובר:** כל הגנים קיבלו היתרים והכל?
- ???:** הם לא צריכים.
- מר יצחק רוכברגר:** הם לא צריכים לקבל.
- מר אבי גרובר:** הוא אמר שצריך לבוא, נוהל ורוד.
- מר יצחק רוכברגר:** לא צריך. הכל בכפוף לנהלים שקיימים.
- מר אבי גרובר:** אפשר לשאול את השאלה שאני יכול לשאול? אם אני מבין אותך נכון, אתה אומר שמי שיקבע איפה יהיה גן, כל תושב יכול לבוא ולהחליט איפה יהיה גן. אתה לא חושב שעיריית רמת השרון-
- מר יצחק רוכברגר:** אתה מראיין אותי עכשיו?
- מר אבי גרובר:** אני שואל אותך שאלה. זו השאלה שלי, בסדר?
- אחרי זה תענה איך שאתה רוצה. אתה לא חושב שנכון שתהיה לרמת השרון איזושהי תוכנית אב, איזושהו משהו שמוביל איפה צריכים להיות גני ילדים? הרי כשפותחים גן ילדים, כל הסיפור הרי של המלכים 99 קרה מזה, שרצו לפתוח גן של 120 ילד-
- מר יצחק רוכברגר:** תקשיב. הבנתי את השאלה.
- מר אבי גרובר:** צריכים לחשוב על תחבורה-
- מר מאיר דורון:** אתה מוסר נתונים לא נכונים ואתה מדבר. אתה ראית פעם 120 ילד?
- מר יצחק רוכברגר:** לא, עזוב. חבר'ה, אני אפסיק את הישיבה. עשו לי טובה. תקשיב, שמעתי. אני כן חושב שלמרות שהתב"ע מאשרת, התוכנית

מאשרת, נותנת את האפשרות לפתיחה של גני ילדים בבתיים ברמת השרון, אלא כמובן כפוף למגבלות של תנועה ונושאים אחרים שצוינו כאן, אנחנו חייבים לשים את הדגש איפה שאנחנו יכולים לשים את הדגש. דיברנו בזמנו לנסות לעשות איזשהו סקר, בישיבה נדמה לי 2 או 3 לפני, לעשות איזשהו סקר על מנת לראות איך אנחנו מטפלים בעניין הזה. אתם זוכרים שביקשנו את זה?

מר אבי גרובר: ועוד איך.

מר יצחק רוכברגר: אני מדבר עם הצוות המקצועי.

אדר' טלי שמחה אליקים: כן, כן.

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה לדעת לישיבה הבאה איפה הסקר הזה עומד מבחינת הבדיקה. הנושא הזה עלה דווקא לעניין של גן ילדים ברח' אוסישקין, אם אתם זוכרים.

ד"ר יונה ברגור: מה עם זרובבל? מה עם גן הילדים של זרובבל?

מר יצחק רוכברגר: חבר'ה, אל תענו! אתה לא יכול לשאול.

ד"ר יונה ברגור: אוקיי. אני שאלתי.

מר יצחק רוכברגר: זו שאילתא שלו, אני עונה לו לשאילתא, אתם לא יכולים להתערב בשאילתא. לנושא שלך, אני מבקש לקבל נתונים איפה עומד הסקר הזה שאנחנו עושים, על מנת שאנחנו נוכל להביא למועצה, כפי שהתחייבנו להביא למועצה לפני מס' ישיבות, את הנתונים בדבר הזה. עד אז אנחנו נפעל עפ"י הוראות, עפ"י התב"ע, עפ"י ההוראות שקיימות אחד לאחד. במקום שיש בעיות, אנחנו נטיל את כל הקושי שאפשר על מנת לא לאפשר. במקום שכן ניתן עפ"י חוות הדעת או החלטת ועדת תכנון ובנייה ורישוי

עסקים, לרישוי עסקים לא צריך בעצם. ועדת תכנון ובנייה, אנחנו כן נאשר.
זהו.

2. שאילתא של חבר מועצת העיר, יונה ברגור בנושא השבתת הפעילות
התרבותית באודיטוריום בבית יד לבנים לאור מצבו.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא, שאילתא של יונה לעניין השבתת
הפעילות התרבותית באודיטוריום יד לבנים ולאור מצבו. אני רק למען גילוי
נאות, יונה דיבר איתי, אני אמרתי ליונה 'תעלה את הנושא הזה של יד
לבנים'. יונה, אני אתן לך להציג את זה, בבקשה. יונה, סליחה שהרמתי את
הקול מקודם.

ד"ר יונה ברגור: אני העליתי את השאלה הזאת על רקע התנסות
אישית. מה שקורה היום באודיטוריום בבית יד לבנים איננו מאפשר יותר
המשך פעילות. הציבור מתקומם על התנאים, ההתקוממות הזאת מגיעה
אפילו לאלימות, אני הייתי נוכח באלימות, בניסיון לשבור את המזגנים
שגורמים מצד אחד להצטננות, מצד שני להתחממות וכו', ושלא לדבר על
המצב של האולם בכללו. אני רוצה להעלות 4 נקודות מהר מאוד. הוחלט
בזמנו על שיפוץ בית יד לבנים, קומה ג', עם האודיטוריום וכל הדברים האלו.
זה היה מדובר לעשות את זה בשנה שעברה, נדחה בגלל חוסר תקציב.

מר יצחק רוכברגר: לא, לא. לא בגלל חוסר תקציב. נדחה, תיכף אני
אגיד לך למה.

ד"ר יונה ברגור: רגע. נדחה. גם השנה, 2009, אין תקצוב בכלל
לנושא של שיפוץ בית יד לבנים. אפילו לתכנון כרגע, אמנם העלינו את זה

בוועדת התקציב וקיבלנו הבטחה, אבל אני לא יודע בדיוק אם הכספים יועדו לתכנון. לפי הדיון עם מהנדסת העיר עדיין היא לא קיבלה אישור לתקציב לתכנון. דבר לפני אחרון, היתה פנייה מובהקת של סניף יד לבנים ברמת השרון שלא לעשות את השיפוץ בקומה ג' באודיטוריום עד שלא תתקבל קונספציה שלמה של בית יד לבנים. הישיבה הזאת התנהלה בראשותו של מאיר דורון. הובטח לפני יותר משנה להציע תוכנית שיפוץ מלאה לכל שלושת הקומות.

מר מאיר דורון: כולל אולם הזיכרון.

ד"ר יונה ברגור: כולל אולם הזיכרון, כולל המבואה. מאז לא נעשה מאומה בדבר הזה, למרבה הצער. דבר אחרון, בינתיים, לפני כמה חודשים, לפי חוק הכנסת הוקם ועד מנהל לבית יד לבנים, שגם הוא פנה לראש העירייה לקדם את נושא השיפוץ. אני מציע אחת משני הדברים. אני כתבתי את זה בצורה מאוד בוטה. אני מציע או להפסיק את הפעילות בבית יד לבנים ברמת השרון התרבותית, או להתחייב בלוח זמנים ובתקצוב לפעול על מנת שהדבר הזה ייפתר. זה האולם היחיד של רמת השרון לפעילויות וזה ביזיון.

מר שרגא קירשנר: אני מבין שהשאלה זה או שישפצו ויסגרו, או שישגרו ולא ישפצו.

ד"ר יונה ברגור: אתה צודק, השאילתא לראש העירייה היתה מה בדעתו לעשות על מנת לפעול בקשר לזה, או להימנע מ-

מר יצחק רוכברגר: יונה, הבנו את העניין. בכוונה כשדיברת איתי אמרתי לך 'תעלה את זה', זה חשוב לי הנושא הזה ואני אסביר בכמה מילים. היתה תוכנית שיפוץ והרחבה וטיפול בכל יד לבנים כדי שיד לבנים יהיה אולם ובכלל כל הקונספט יהיה שם ראוי לפעילות תרבותית כזאת ואחרת במתחם. המקום איננו ראוי היום למופעים, אירועים, אירועי תרבות, כינוסים. לא

ראוי, מה לעשות. מזגנים זה לא מזגנים, תאורה זה לא תאורה, כסאות זה כבר לא מתאים לעיר כמו שלנו. נכון הוא שבסוף אני החלטתי לעכב את תחילת העבודות שם מטעם אחד פשוט – אנחנו מקדמים בנייה של אולם תרבות לרמת השרון. בכמה מקומות. אחד, הסינמה סיטי מקדם כרגע בנייה של אולם גדול אצלו כדי שנוכל גם להשתמש שם. אנחנו גם רוצים לקדם אולם תרבות אצלנו. אנחנו יושבים כרגע כדי לבנות איזשהו קונספט. אנחנו נזמן צוות משלנו על מנת להתחיל לגבש איזה קונספט בימים הקרובים, שבו אני אבקש-

ד"ר יונה ברגור: איפה?

מר יצחק רוכברגר: עזוב איפה, לא רלוונטי כרגע.

ד"ר יונה ברגור: זה סוד.

מר יצחק רוכברגר: זה לא סוד. אני לא צריך להגיד כרגע איפה. אני

רוצה להכניס את שרגא קירשנר שיישב איתי ומאיר דורון ונציג של תרבות וחינוך, כל מי שיהיה שם, ואחר כך נבוא ונגיד איפה אנחנו רוצים וכמה זה עולה וכו'. בימים הקרובים אנחנו נגבש צוות כזה. ואז אני ביקשתי לעכב את השיפוץ של האולם הזה, כי אמרתי: לא נראה לי חכם לבוא עכשיו ולהשבית את הפעילות לחלוטין. כי בנייה של אולם תרבות ראוי לוקח סדר גודל של 3 שנים במקרה אם אתה עובד כמו שצריך לעבוד. 3 שנים. מה, אני עכשיו אשבית את זה? זאת היתה הכוונה. אני הייתי במקום הזה כבר כמה פעמים, אי אפשר לחכות. מאחר שזאת שאילתא, ואני באמת גם מתכוון ברצינות, הרי אני גם בימים הקרובים, לא קשור לאולם ההוא אלא לאולם הזה, אני אקים איזשהו צוות אד-הוק, מה שנקרא, לנושא הזה, יחד עם גזבר העירייה ואנשי התכנון כאן, כולל נציגים שנוגעים בעניין. אתה במקרה יש לך גם את הכובע השני, ההתנדבותי, של יו"ר המשפחות, ותרבות, ונגבש קונספט על בסיס

הקונספט שקיים. יש לנו קונספט של מה אנחנו רוצים לעשות. והיה והוא צריך או טעון שיפור, תיקון או הזזות כאלה ואחרות, נשב על זה מחדש. אני באמת מתכוון, אם נצטרך, נשב, נקצה לזה תב"ר, נקצה לזה תקציב, נראה מאיפה משיגים את זה, מתוך מטרה לעשות את זה. אי אפשר להמשיך עם האולם הזה, אני תמים דעים איתך לחלוטין. אי אפשר להמשיך, זה לא ראוי לרמת השרון. אז בימים הקרובים אני אקיים, אני אשב גם איתך בנושא הזה.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה רק לבקש ממך שני דברים קטנים. אחד, זו פנייה בעצם למאיר. בישיבה שהיתה בראשותך, יחד עם המהנדסת, סוכס על גיבוש קונספציה במחלקת מהנדס העיר על כל הבניין, על כל שלושת הקומות, ולא לעשות שום דבר עד שלא יהיה... הדבר הזה לא נעשה עד עכשיו.

מר יצחק רוכברגר: ייעשה. אני אשב בוועדה הזאת.

ד"ר יונה ברגור: דבר שני, אני מציע, ברשותך, לשתף בקבוצה הזאת, פורמאלית יש היום ועד ציבורי לניהול בית יד לבנים, שהוקם-

מר יצחק רוכברגר: אני לא אכנס לכולם, נציג.

ד"ר יונה ברגור: לא, אני אומר, זה לא התנדבותי. יש ועד ציבורי. אני לא יו"ר.

מר יצחק רוכברגר: לא משנה, יבחרו נציג.

ד"ר יונה ברגור: יש יו"ר.

מר יצחק רוכברגר: עזוב. בסדר, אנחנו יודעים את זה.

מר מאיר דורון: אנחנו יודעים את הדברים, אנחנו ישבנו איתם.

מר יצחק רוכברגר: ולמרות שיודעים, נשב עם נציג, זה בסדר, כדי לעשות את התיאום. הרי סך הכל זה קרוב ללבנו. הלאה.

3. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, אבי גרובר בנושא מתחם בילויים לנוער בקיץ.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא, הצעה לסדר של אבי בנושא מתחם בילויים לנוער בקיץ. צירף מסמך לעניין, העתקת מקומות הבילוי לבני הנוער בחופשת הקיץ.

מר אבי גרובר: לא העתקת. זה נוסף לכל הפעילויות שעושים, שאני חושב שיש פה שורה של פעילויות יפות, אבל הן מאוד נקודתיות. דווקא אני חייב להגיד-

מר יצחק רוכברגר: חבר'ה. שנייה רגע. אתם שניכם כמו כץ וקרסו, טריזי ובמבינו. כל הזמן אני שומע לחשוישים.

מר אבי גרובר: דווקא לאור ההתגייסות של ההורים, שבאמת מתגייסים בצורה מאוד יפה, אני חושב שעדיין איפשהו יש פה פספוס עם בני הנוער, עם מה הם באמת אוהבים ורוצים. אני חושב שאם היינו לוקחים את אזור התעשייה, דרך אגב, זה לא חייב להיות אזור התעשייה הזה, אפשר למצוא מקומות אחרים באזור המידי של רמת השרון, עם נושא של תחבורה ואחרים. היו מפעילים מועדונים, מתחם סגור, מוגן, בטוח, עם שורה של... בשבילם, עם במה שעליה להקות מאלון ומרימון היו יכולות להופיע ואנשים היו באים לראות את החברים שלהם על הבמה, זה יוצר מתחם. אני יודע שכל הזמן אומרים 'יבואו מערים אחרות'. אני לא חושב שזה יהיה דבר נורא שלרמת השרון ייצא שם של מרכז לנוער ולחבר'ה צעירים, מקום של תרבות שאליו נוהרים כולם. לא אכפת לי שיבואו, שבכל השרון יידעו שברמת השרון זה המקום ששם קורים הדברים הטובים.

- גב' שירה אבין:** למה אתה קורא הדברים הטובים?
- מר אבי גרובר:** אני חושב שמועדונים שעובדים וכיף לבוא אליהם, מקום סגור ובטוח עם שמירה מסביב, עם במה של להקות שמופיעות, עם חבר'ה מקומיים ולהקות גם מבחוץ שאפשר להביא-
- מר גיא קלנר:** הרעיון זה המתחם או הפעילות? כי פעילות יש. השאלה אם אתה ער לה.
- מר אבי גרובר:** יש כל מיני פעילויות-
- מר גיא קלנר:** אז יש פעילויות.
- מר אבי גרובר:** אם מופיע סטנדאפיסט שעתיים לפני 200 אנשים, זה עניין נקודתי. אבל אם אתה מפעיל שני מועדונים, באותו ערב-
- מר טל עזגד:** מה זה מפעיל? זה מועדונים שלך?
- מר אבי גרובר:** אתה יוצר, כמו נמל תל אביב, יש מתחם שווה לבוא אליו. אתה מדבר עם בעלי המועדונים, אתה מפרסם את המקום, אתה נותן שמירה מסביב, אתה עושה את כל הפעילויות האלה, אתה מביא חסויות.
- מר יצחק רוכברגר:** שמענו.
- מר אבי גרובר:** הוא שאל אותי, אז אני עונה לו. אתה עושה את כל הדברים האלה, אתה יוצר מקום שגם למועדונים שווה לפעול, אתה יכול לעודד את זה בכל מיני דרכים, אתה יכול אפילו לעזור להם, לא יודע, בנושאים של הנוער. כך אתה יוצר מקום, יותר מתחם. זה מה שאני מציע. ואני מוכן גם להגיד לך, אני מכיר קבוצה של אנשים שמוכנים להיכנס באופן הפעיל להפעיל את זה ולנהל את זה ולהריץ את זה. חבר'ה מאוד רציניים ואיכותיים.

מר יצחק רוכברגר: אני אחלק את התשובה. נתחיל מהסוף: במידה ויש

גורמים כאלה ואחרים, עסקיים, שרוצים לקחת להם מקום בתחום של אזור תעשייה או בתחום שמותר, עפ"י הכללים, שיש אישורים לכל מקום והכל-

מר עידן למדן: צריך גם מכרז.

מר יצחק רוכברגר: לא מכרז, זה לא אני, אני אמרתי אנשי עסקים,

יזמים. בא יזם, רוצה לשכור ממישהו מקום ורוצה לעשות שם איזשהו מועדון והמקום עובר את כל האישורים והכל – אהלן וסהלן, אנחנו נברך.

מר אבי גרובר: אני מדבר על פרויקט של העירייה, לא של עסקים

פרטיים.

מר יצחק רוכברגר: דקה, אז אני אענה לך. אנחנו שוקדים וחושבים

הרבה על נושא נוער, מה לעשות עם הנוער, איך לעשות עם הנוער וכו'. תוך כדי השנים אנחנו גם מתקדמים עם העניין, כולל אתם ביחד, תוך כדי שותפות שלהם ומחשבות איתם ביחד מה הנוער רוצה, מה צריך לעשות לנוער שהנוער לא יצטרך לנסוע לעתידים או לנסוע להרצליה פיתוח.

גב' שירלי ברנדס: או לשבת בגנים.

מר אבי גרובר: או יותר גרוע, לשבת בגנים ולשתות אלכוהול.

מר יצחק רוכברגר: עכשיו אתם עוזרים לי? אני מבין, אני עונה לך.

ד"ר יונה ברגור: אז הם יישבו באזור התעשייה וישתו אלכוהול.

מר אבי גרובר: לא, אבל אתה שומר מסביב שלא מכניסים

אלכוהול.

מר יצחק רוכברגר: אתה עונה גם?

מר אבי גרובר: הוא שאל, אני עונה לו.

מר יצחק רוכברגר: הבנתי, הוא ענה את התשובה. לנושא הבא. ענה, מה אתה רוצה שאני אעשה? אני רוצה לענות לך, אתה עונה לו עכשיו? תן לי לענות לך.

מר אבי גרובר: אתה כזה רגיש לפעמים.

מר אורי לוי: מעניינת אותי התשובה. בבקשה.

מר יצחק רוכברגר: אני עשיתי סקר, שהסקר קובע, ואני אחלק את זה לכאן ולכאן. הסקר קובע שתושבי רמת השרון בגדול, אני מדבר איתך על סדר גודל של כמעט 90%, לא רוצים אופי של עיר כמו תל אביב או כמו הרצליה או ערים אחרות, כמו ראשל"צ, שמרכזו הבילויים שלה נמצא בתוך העיר. לא רוצים. עכשיו תעזוב רגע את הסקר בצד. תיכף תשאלו אותי 'את מי שאלת בסקר'. יש לי סקר שעשיתי. אבל אני גם כן מתחבט בסוגיה ואני רוצה לדעת מה אני עושה עם בני הנוער. ישבנו עם בני הנוער, תכננו עם בני הנוער במהלך השנים האחרונות כל פעם קונספט אחר, איזה פעילויות הם רוצים. הוצאנו להם ים פעילויות, אתה גם לבד אמרת 'אני חושב שבאמת הפעילויות הן בסדר, עושים פעילויות והכל, אבל אני רוצה עוד, בנוסף למה שנעשה'. מי שחושב שאפשר בשיטה של הוקוס פוקוס לבוא ולהגיד: 'רגע אחד, הנה, מחר אני מקים מתחם וזה המתחם' – טעות בידו. אנחנו מתכננים מרכזי בילוי, מרכזי עסקים עם מרכזי בילוי, באזור הסינמה סיטי. מתכננים אותם. אני מקווה שבתוך שנתיים נתחיל כבר לבצע את השלבים הראשונים של ביצוע תוכנית שקיימת שם. ישנם דברים שנתקעו לנו שם עם כל מיני בוררות וכו'. אני מקווה שבשנתיים הקרובות נצליח להעתיק את מרכז הכובד לכיוון הסינמה סיטי. אני אומר את זה על רקע העובדה שגם הכביש עד אז כבר ייסלל ותהיה גישה לשם.

מר אבי גרובר: אתה אופטימי.

מר יצחק רוכברגר: הכביש ייסלל ותהיה גישה לשם, והסינמה סיטי הוא רמת השרון. מה שקורה כרגע באזור התעשייה נווה מגן, רוב המבנים שקיימים שם הם בעייתיים מהבחינה הזאת שאם אתם לוקחים למשל את 'פסק זמן', שכרגע נסגר בהוראת בית המשפט מאחר שהוא לא עומד בתנאים הנדסיים תכנוניים והוא נסגר, 'צצה' עם סיפור גם כן שם של שימוש חורג. לכן אני לא אמרתי שלא תהיה פעילות. אם מישהו רוצה, העירייה לא תיקח מבנה ותפעיל אותו בתוך אזור תעשייה. לא ניקח את זה, לא נעשה. אנחנו משתמשים בבריכה, אנחנו משתמשים במתקנים שיש לנו, אנחנו משתמשים באזור הסינמה. יש מגוון רחב של פעילויות. רבותיי, הסיפור הזה שהילדים יושבים בגינות הציבוריות-

גב' שירה אבין: ימשיכו לשבת.

מר יצחק רוכברגר: נכון, תמיד יישבו. אנחנו שמים שם רק זה כדי שלא יעשו שם רעשים לשכנים או מה, אבל תמיד יישבו. ובני הנוער אוהבים להיות ביחד ואוהבים להסתובב. מאה אחוז. אני לא יכול כעירייה, אני לא חושב שזה נכון שעירייה תהיה היא היוזמת של מועדון כזה, בילוי כזה או אחר, נאמר לפי גחמה של מאן דהוא. ולא משנה כרגע. אתה כיזם פרטי, לא אתה, אחר, כיזם פרטי, רוצה להרים דבר כזה – אפשר לביא התב"ע לעשות, לפי התכנון? בבקשה, אהלן וסהלן, אין לי שום בעיה. התכנון שלנו במקרו, אני מקווה שבתוך שנתיים נוכל להעתיק את מרכז הכובד לאזור הסינמה סיטי בגדול, ואז אפשר שם לבלות, אפשר שם להיות, אפשר שם לעשות. העירייה גם תהיה שותפה שם למהלכים. היום אני לא יכול לעשות שום דבר.

מר גיא קלנר: איציק, אפשר משפט? אני חושב שהמפתח, ואני לא בטוח שאתה בקיא בכל מה שקורה בעניין הזה של תוכניות נוער ששירה מובילה ודברים של תרבות שקשורים גם אליי, אני לא בטוח שאתה בקיא

בהכל. המפתח הוא הפעילות, לא המתחם. מתחם זה עניין לוגיסטי. הפעילות זה הדבר המהותי. ויש המון פעילות ברמת השרון. בייחוד לקיץ הזה, בכל הרמות, לכל הגילאים. צריך לשים לזה לב. הנושא, הקונספט של מתחמים נכשל. דווקא הפוך. אני רוצה להגיד גם לך, ראש העירייה, הקטע הזה של מתחמי פעילות מזמין פשע, התגודדות, עבריינות.

מר אבי גרובר: לא.

מר גיא קלנר: תקשיב שנייה.

גב' שירה אבין: למה אתה אומר לא? יש נתונים, יש סקרים, אנחנו לא מדברים סתם.

מר גיא קלנר: יש נתונים. הנושא של מתחמים, תראה מה קורה בנמל תל אביב, תראה מה קורה ביד חרוצים. אז אני מודיע לך שהקונספטים האלה בתל אביב נכשלו. גם עיריית תל אביב היום, תקשיב רגע.

מר אבי גרובר: איפה הם נכשלים? הם נכשלים באוכלוסיות המבוגרות.

גב' שירה אבין: על מה אתה מדבר? כשאתה מדבר על נוער אתה צריך להבין בכלל מתי הנוער מתחיל לשתות. אתה אומר אוכלוסייה מבוגרת, אתה מבין בכלל באיזה גילאים, אתה מודע באיזה גילאים ילדים מתחילים לשתות שאתה מדבר על מקומות לבילויים?

מר אבי גרובר: 12.

גב' שירה אבין: אז אתה עוד הולך לתגבר ולהוסיף להם את היכולת לאלימות ולאכזוהול במתחם אחד לכולם ביחד.

מר אבי גרובר: בשביל זה אני לא רוצה שזה יהיה איזה אדם פרטי שעושה את זה ויש לו אינטרס להרוויח.

גב' שירה אבין: העירייה היא לא היזם לעשות רק מקום לבילוי של דיסקוטקים.

מר אבי גרובר: כשאתה הולך ואתה סוגר אזור כזה, שאתה עובד איתם בשיתוף והם רואים גם את הגזר, לא רק את המקל, אז יש יותר סיכוי שתצליח להגיע-

מר גיא קלנר: תראה, אבי-

מר אבי גרובר: אני חושב שחושבים פה בקטן ומפספסים משהו בגדול.

גב' שירה אבין: סליחה, אני רוצה להגיד לך משהו.

מר אבי גרובר: זה מותר לי לחשוב.

מר יצחק רוכברגר: מותר לך לחשוב מה שאתה רוצה.

גב' שירה אבין: שנייה, רגע, סליחה. אנחנו חושבים בקטן, אבל אם אנחנו חושבים בקטן אתה בכלל לא חושב. כי זה ממש לא מעשי ולא הגיוני לבוא היום ולהתחיל להעביר ביקורת. אם היית רוצה להיות שותף, יש לך דלת פתוחה, אנחנו מספיק יושבים ומדברים. היית רוצה להיות שותף גם לדברים שקורים בקיץ הזה עם הנוער – יכולת לבוא ולהיות שותף ולראות את כל הדברים. הדברים נעשו יחד עם כל אנשי המקצוע של העירייה.

מר אבי גרובר: אתם תבחנו את זה לשנה הבאה?

מר יצחק רוכברגר: מה?

מר אבי גרובר: מתחם בילויים.

מר יצחק רוכברגר: לא. שם לא. רק באזור הסינמה סיטי, מחוץ ליישוב.

- מר אבי גרובר:** חבר'ה צעירים, הם לא רוצים לנסוע באוטובוס-
- גב' שירה אבין:** אתה לא מודע בכלל למה שקורה היום במועדונים.
- מר יצחק רוכברגר:** אבי, מחוץ ליישוב. לא יהיה בתוך היישוב.
- מר טל עזגד:** אבי, אתה בא עם איזשהו פתרון נקודתי, אתה בא עם איזשהו מיזם נקודתי-
- מר אבי גרובר:** אני בא עם קונספט.
- מר טל עזגד:** זה לא קונספט.
- מר יצחק רוכברגר:** אז אני אומר לך, לא יהיה בתוך העיר, יהיה מחוץ לעיר.
- מר טל עזגד:** אתה תיתן לילדים בדיוק שעתיים את הפאן, איזשהו פאן.
- מר אבי גרובר:** זה מה שקורה היום.
- מר טל עזגד:** זה לא יפתור לך, לא את בעיות התעסוקה לחבר'ה, זה לא יפתור את בעיות הגנים הציבוריים, כמו שהם אמרו. זה יפתור את בעיית הכיס של אותו יזם.
- מר אבי גרובר:** הופעת סטנד-אפ ל-150 איש או שאתה מפעיל שורה של מועדונים, עם במה, עם דברים – זה נותן פתרון-
- גב' שירה אבין:** אבי, היו ניסיונות גם בשנים קודמות לעשות אירועים מאוד גדולים לנוער, גם בכפר הירוק וגם במקומות אחרים הדברים לא צלחו.
- מר טל עזגד:** לא הגיעו, החבר'ה לא באים, דרך אגב.

גב' שירה אבין: היום אנחנו נותנים מענה גם ל-300 בני נוער ביחד, לא צריך לתת לאלפים ביחד כי הם לא מגיעים, לא לכולם יש אותם תחומי עניין ולכן השנה הלכנו וכן מיקדנו בתחומי עניין יחד עם בני הנוער, כדי שנבין מה הם רוצים. כל הלהקות המקומיות של בני הנוער מופיעות כאן יותר מפעם אחת בקיץ הזה. הם מקבלים הרבה מאוד להיות במרכז העניינים של עצמם. אז לבוא ולהגיד דברים, וזה מה שאני אומרת, אנחנו אולי חושבים בקטן, אבל אם אתה אומר את מה שאתה אומר אתה בכלל לא חושב על זה.

מר טל עזגד: יושב פה אלמוג, הוא יכול להגיד לך כמה השקעות כספיות נעשו לאירועים גדולים שלא צלחו כי החבר'ה לא באים.

מר עידן למדן: אני דווקא כן חושב, והיו כמה רעיונות שהעליתי גם עם שירה, גם עם גיא וגם עם אלמוג. זאת אומרת, כן אפשר לחשוב שם על המתחם כעל איזשהו אירוע הפעלה לפעמים אחרי הצהריים בשבתות ולמשפחות ולהפוך שם את הפשפשוך, כמו שעשינו בשדרה. אפשר אולי לחשוב על הדבר הזה, אני כן חושב שאפשר לעשות דברים. אני לא רואה את זה קשור, לא לפסק זמן ולא לזה.

גב' שירה אבין: אתה יודע, זה להשאיר את הילדים בחצר האחורית, עידן. זה בדיוק זה העניין.

מר עידן למדן: אני מדבר, יש משהו שהוא נוסף. אני מדבר על משהו שאחרי הצהריים אפשר ללכת גם משפחות, הורים עם ילדים לשם וליהנות.

גב' שירה אבין: אבל עובדים שם, זה אזור תעשייה.

מר עידן למדן: אמרתי, אני רואה את זה כאקסטרה. אני חושב שאולי כן שווה לנו לחשוב על זה עוד פעם, זה הכל.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני רוצה משפט.

מר אבי גרובר: עסקים לא פתוחים בשש-שבע בערב.

מר יצחק רוכברגר: חבר'ה, בואו, אני באמת רציני בעניין. ישבו פה

צוותים, לא במהלך השנה הזאת בלבד. ישבו פה צוותים שבדקו תקלות שהיו והצלחות שהיו בשנים קודמות והתקדמנו עם זה יחד והלכנו קדימה. כל הגופים מתעסקים בזה, אם זה ממחזיק תיק התרבות וכלה בשירה ובאחרים. דנים עם זה, ואלמוג בתוך העניין, וכל המערכות נמצאות בתוך העניין. אין בעיה להצעות. תביאו את ההצעות. למה מחכים לדקה ה-90? תביאו הצעות, ילמדו את ההצעות, יבדקו את ההצעות. הרי בסך הכל כולנו כאן יש לנו אינטרס שלצעירים שלנו, לבני הנוער שלנו יהיה משהו. לא מתחייבים לקבל כל הצעה או מה. תביאו את ההצעות, נראה אותן. אני יכול להגיד רק משפט אחד – שמה שהיה לפני בערך שנתיים, נדמה לי, או משהו כזה, שכל מיני יחצנים התחילו להפעיל את 'צצה' בימי שישי והתחילו לילדים בבתי ספר תיכוניים ובחטיבות הביניים, לחלק אמצעי מניעה ולחלק שם אלכוהול, כרטיס של אלכוהול חופשי ולהביא שם סטריפטזיז וכל מיני דברים. חבר'ה, לא מתאים לי. מה לעשות, לא מתאים לי. כשאני אחר כך אגיע לשם ורואה שם את ההתגודדות של אלפים, לא מאות, אלפים, עם מכות, עם קרשים ועם סכינים – לא מתאים לי בעיר שלי. כן, אני חייב לתת פתרון לבני הנוער. מצאנו פתרונות, אני מקווה שזה יעבוד משהו השנה. מקווה מאוד שהשנה זה עובד. יחד עם זאת, כפי שאמרתי, מרכז הכובד, מרכז הבילויים שלנו יהיה באזור ההוא, ואני מקווה שבשנתיים הקרובות נתחיל שם את העניינים. יונה בבקשה, ונעבור לנושא הבא.

ד"ר יונה ברגור: יש לי פשוט הערה. התשובה שלך לאבי גרובר היתה

מה שאמרתי, פלוס: אם יש הצעות שיבואו-

- מר יצחק רוכברגר:** עם יזמים פרטיים.
- ד"ר יונה ברגור:** התשובה של שירה לא מזמינה הצעות.
- מר אבי גרובר:** כן, התשובה שלך-
- מר יצחק רוכברגר:** לא, סליחה-
- ד"ר יונה ברגור:** לא מזמינה הצעות. לכן אני חושב שהיא צריכה להתנצל על התגובה שלה.
- מר יצחק רוכברגר:** היא לא תתנצל על התגובה שלה.
- גב' שירה אבין:** על מה אני צריכה? רגע, כשמקטינים את מה שנעשה כאן עד היום זה בסדר? לבוא ולהגיד שלא חושבים ולא עושים? ומשקיעים כאן ימים ולילות, סליחה. זה בסדר?
- מר יצחק רוכברגר:** התגובה שלה, תקשיב, אני אסביר לך משהו, דקה.
- מר אבי גרובר:** זה בדיוק חוסר המעורבות של חברי מועצה-
- מר יצחק רוכברגר:** אני רוצה לדבר, דקה.
- מר אבי גרובר:** זו הדרך שלי להציע דברים.
- גב' שירה אבין:** לא, הדרך שלך, ואתה יודע את זה, גם בקטע של גני ילדים-
- מר אבי גרובר:** אפשר להציע פה משהו?
- מר יצחק רוכברגר:** הצעת, שמענו, קיבלת תשובה.
- גב' שירה אבין:** אני אמרתי לאבי, ואבי יודע את זה לאורך כל הזמן, לא חייבים להביא את זה לפה כדי שזה יהיה פופוליסטי. הוא יודע שתמיד על כל נושא שהוא רוצה לדבר אנחנו יושבים ומדברים. הוא היה יכול להביא את זה, הוא היה יכול לבקש להיות גם שותף, בשמחה רבה. לבוא

ולהגיד את זה בצורה הזאת ולזלזל בכל אנשי המקצוע שעשו כאן עבודה כל כך ארוכה – זה לא הוגן.

- ד"ר יונה ברגור:** זה בהחלט דובר.
- מר אבי גרובר:** אני דיברתי איתו על זה לפני חודשיים אולי.
- גב' שירה אבין:** מה זה קשור?
- מר אבי גרובר:** ישבנו פה בחוץ ודיברנו.
- גב' שירה אבין:** אתה פנית אליי פעם אחת ודיברת איתי?
- מר אבי גרובר:** התשובה שקיבלתי, אני דיברתי עם אלמוג שאחראי ומרכז את כל זה, והוא אמר לי לא. 'לא יהיה'. אני חשבתי שזה כן צריך להיות, לכן הצעתי את זה פה. אני לא מתחיל עכשיו לרוץ בין כל הגורמים בעירייה, לנסות-
- מר יצחק רוכברגר:** אתה לא צריך לרוץ.
- מר אבי גרובר:** ההצעה שלי, אני בא פה עם תוכנית, מציע משהו-
- מר יצחק רוכברגר:** אבי, שמעתי אותך. עדיין אני אומר לך, למרות שאני יודע שאני מדבר במקרה הזה-
- מר אבי גרובר:** מה? תיזהר.
- מר יצחק רוכברגר:** לא רציתי להגיד לקיר. לא אומר.
- מר אבי גרובר:** לא, תיזהר.
- מר יצחק רוכברגר:** תיזהר ממה?
- מר אבי גרובר:** סתם, כמו שאתה יודע ללכת לעורכי דין, גם אני אדע. נו, דבר.

מר יצחק רוכברגר: טוס לי מהעיניים, לא עונה לך יותר. הלאה. נגמר הסיפור.

מר אבי גרובר: הבנתי את הגישה שלך.

מר יצחק רוכברגר: הלאה. אני מצטער שאתה מדבר בסגנון הזה, תודה רבה.

4. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, אבי גרובר בנושא הסרת שלט פי גלילות.

מר יצחק רוכברגר: טוב, אני אענה לך בסגנון שלך. עכשיו אני אענה לך בסגנון שלך. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר אבי גרובר בנושא הסרת שלט פי גלילות. מאחר שהנושא הזה נדון בעיתון, אני מבקש להודיע לך דבר אחד: הנושא נדון ע"י יו"ר הוועדה מאיר דורון, נבדק ע"י מאיר דורון, הנושא של השלט בפי גלילות נבדק ע"י מאיר דורון. לתפיסתו ושיטתו של מאיר דורון, אין בעיה בהצבת השלט, בזה נגמר. עניתי לך על ההצעה לסדר.

מר אבי גרובר: בית המשפט אמר את דברו.

מר יצחק רוכברגר: לך לבית המשפט. אישור החזר הוצאות משפט.

מר מאיר דורון: תגיד רק-

מר אבי גרובר: רגע, שנייה.

מר יצחק רוכברגר: לא אומר לו שום דבר, עניתי לך לתשובה.

מר אבי גרובר: החוק מדבר שוועדה מחוזית מאשרת את הדבר

הזה. מי זה מאיר דורון לפי החוק?

מר יצחק רוכברגר: שמעתי, לך לוועדה מחוזית, אתה איימת בעיתונים שתלך לוועדה מחוזית, לבית המשפט, תלך לאן שאתה רוצה. תודה רבה, ענית.

מר מאיר דורון: מי זה מאיר דורון? זה אני.

מר אבי גרובר: בחוק כתוב 'באישור הוועדה המחוזית'.

מר יצחק רוכברגר: תודה. הנושא הבא.

מר אבי גרובר: לא כתוב 'באישור מאיר דורון'.

מר יצחק רוכברגר: שמעתי. הנושא הבא. תלך לאן שאתה רוצה.

מר אבי גרובר: אתה מסיר את זה מסדר היום?

מר יצחק רוכברגר: סלח לי-

מר אבי גרובר: זה לא הולך ככה. הצעה לסדר אתה צריך להגיד אם אתה מסיר או לא מסיר.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש להסיר את ההצעה מסדר היום מאחר שההצעה נדונה כבר בעיתונות, הוא קיבל את התשובה ברגע זה, הוא היה יכול לקבל תשובה גם אחר כך. אני את השיטות האלה שלו, לא עובד איתן. אני מבקש להסיר את ההצעה מסדר היום. מי בעד?

מר עידן למדן: איציק, שנייה.

מר מאיר דורון: הוא גם קיבל ממני תשובה.

מר יצחק רוכברגר: מי נגד? 2 נגד. תודה רבה. מי נמנע? 4. תודה רבה.

החלטה מספר 82: הוחלט ברוב קולות (נגד – 2, נמנעים – 4) להסיר מסדר היום את ההצעה לסדר של חבר מועצת העיר אבי גרובר בנושא מתחם בילוים לנוער בקיץ.

5. אישור החזר הוצאות משפט לחבר מועצת העיר לשעבר יעקב זילברשטיין.

מר יצחק רוכברגר: אישור החזר הוצאות משפט לחבר מועצת העיר לשעבר יעקב זילברשטיין. אני רוצה משפט אחד לומר ואני מבקש לא להשתתף בישיבה, לא להשתתף לפחות בהצבעה. יעקב זילברשטיין החליט לתבוע אותי על לשון הרע בגין פעילות שהוא עשה. גם כן קשור לנושא השלט. אני לא נכנס. לי לא היתה ברירה, הגשתי תביעה שכנגד. אני חשבתי שראוי היה שהויכוח בינינו יהיה בתוך כתלי העירייה ולא בחוץ. חשבתי שלא נכון לעשות את זה בחוץ. את הדברים האלה אמרתי בבית המשפט, ביקשתי בבית המשפט להבהיר שמבחינתי ראוי שהדברים יתבררו בתוך כתלי העירייה ולא בערכאה משפטית. זה היה ערב בחירות, וכמובן ערב בחירות מה עושים? מגישים תביעות, ובערב בחירות מגישים תלונות במשטרה, וחווינו כבר את החוויות מכל הסוגים. אני, מאחר שנאלצתי להגיש תביעה שכנגד והייתי גם צריך להתגונן, ומה לעשות, אני לא איש שיש לו משאבים, בניגוד למי שתבע אותי, אני ביקשתי החזר הוצאות והוועדה אישרה לי. הוועדה שישבה אישרה לי החזר הוצאות, כמובן עפ"י התנאים שקבועים. רק להזכיר, אותה תקופה, למיטב זכרוני וידיעתי, חלק מחברי המועצה הצביעו נגדי, ביניהם פיפו. עכשיו, אני לא משתתף בהצבעה. אני חושב עדיין, ואני אומר את זה לוועדה, כי אני לא הוזמנתי בפניכם. אני חושב עדיין שמן הראוי היה שגם אני וגם

הוא נרד מהתביעות ולא נכניס את קופת העירייה להוצאות. זה מה שאני חשבתי. הוועדה המליצה שכן לאשר מסיבותיה היא, אני לא נכנס. אני מרגע זה עוזב את הישיבה. מאיר, אתה, אני מבקש, תקיים דיון בישיבה, תחליטו מה שתחליטו ותקראו לי אחר כך, כי אני חושב שלא ראוי שאני אשתתף. למרות שפיפו הצביע נגד בישיבה אז. אבל אני לא אשתתף. לא רוצה להישאר.

- ראש העיר מר איציק רוכברגר עזב את חדר הישיבות -

מר מאיר דורון: מישהו רוצה להתייחס לנושא הזה? אני אסביר את הנושא. בזמנו היה שלט-

???: תגיד כמה זה יעלה לנו.

מר מאיר דורון: היה שלט על פי גלילות, על אחד מ-

???: אל תיתן... זה בבית המשפט.

מר מאיר דורון: אנחנו מצביעים האם לכסות את ההוצאות המשפטיות של חבר המועצה בקדנציה הקודמת יעקב זילברשטיין.

ד"ר יונה ברגור: מה ההמלצה?

מר מאיר דורון: איציק, שנגדו הוגשה תביעה, הוא לא הגיש את התביעה, נגדו הוגשה תביעה, אז הצביעו וכיסו.

מר אורי לוי: אבל את של איציק כיסו? אני מציע לעשות אותו דבר מה שעשו לאיציק.

מר אבי גרובר: איציק גם נתן כתב התחייבות כזה כמו שיש פה?

גב' פרח מלך: כן, בוודאי. כולם, אגב, אבי.

מר אורי לוי: אני מציע שעיקרון השוויון-

גב' פרח מלך: מי שמקבל החזר חתום על סעיף ד'.

מר טל עזגד: עיקרון השוויון הוא שפיפו הצביע נגד, הוא היה צריך להצביע נגד.

מר אורי לוי: עקרון השוויון לא בהצבעה, עקרון השוויון בהחזר ההוצאות, זה שני דברים שונים.

מר אורן ברעוז: אבל הוא גם תבע. פיפו תבע, איציק נתבע. יש פה הבדל.

מר אבי גרובר: איציק גם תבע כנגד.

מר אורי לוי: בשביל התביעות הבאות והנתבעים הבאים, בואו נעשה שיהיה שוויון.

מר ערן זמיר: אני רוצה להתחיל מהשורה התחתונה. פה שאלו גם כמה זה עולה לנו. הנוהל של משרד הפנים היום מאשר החזר של 23,000 ₪ להליך שמתנהל בשלום, ותביעות לשון הרע האלה מתנהלות בשלום. במהלך המשפט, לפני שהוא מסתיים, אפשר לאשר רק מחצית מהסכום הזה, 11.5 אלף ₪, וזה הסכום שעומד כרגע לדיון ולהכרעה שלכם. מתירים לאשר החזרים רק בהליך שבו מבקש החוזר הוא מתגונן. זאת אומרת, מי שתובע אדם אחר לא רשאי להשתתפות בכלל. המקרה שמדובר בו כאן, שני האנשים שבהם מדובר גם תבעו וגם נתבעו, ולכן הם מקבלים את התמיכה מכס על הצד שבו הם מתגוננים, לא על התביעה היזומה.

מר אבי גרובר: ואם הם מפסידים הם צריכים להחזיר את הכסף?

מר ערן זמיר: לא בהכרח. האישור כרגע הוא אישור זמני שמועצת העיר וגם אותה ועדה מחויבים, עם קבלת פסק הדין, לשקול מחדש את ההחלטה שמתקבלת כרגע ויכולים, אולי אפילו חייבים במקרה שייקבע, נניח, שמדובר בלשון הרע שאחד מהם הוציא על השני, אז העירייה כמובן יכולה

לחזור בה מהאישור של ההשתתפות ולגבות את הכסף על סמך אותה התחייבות בלתי חוזרת שצורפה אליכם, לגבות את הכסף חזרה. כרגע מדובר בהליך פרלימינרי שהוא הפיך וכנגד התחייבות כזו של לאשר מחצית מהסכום תוך כדי ההליך המשפטי שמתנהל.

מר מאיר דורון: מי עוד? יש עוד מישהו שרוצה? תראו, הבעיה היא כאן באמת התביעה הראשונה נעשתה ע"י פיפו או זילברשטיין כנגד ראש העירייה על הוצאת לשון הרע. זאת היתה תביעה שלו, שגררה את התביעה הנגדית ואת ההתנצחויות. הדברים האלו, צריך מישהו לקחת בחשבון, מפני שאנחנו כאן מחליטים על כספי ציבור. אם היה נניח מקבל את התביעה אבי גרובר על משהו שהוא אמר כאן, אני מבין את הדברים. אבל צריך לזכור שאתה יוזם תביעה ואחר כך מתכנן להגיש על זה אחר כך את השיפוי. זאת אומרת, זה לא בתמימות שמישהו אמר.

מר אבי גרובר: אבל זה מה שהוא אמר.

מר מאיר דורון: לא ביקשתי שתפריע לי.

מר אבי גרובר: אז תדייק.

מר מאיר דורון: נתתי לדבר. עם כל הכבוד, אתה לא תפריע לי.

מר אבי גרובר: אז תדייק.

מר מאיר דורון: סליחה, אני אתן לך לדבר גם. בכל אופן, צריך לזכור שכאן הטריגר, כל הדברים היה מכאן, מתוך חברים, וצריך היה לזכור שאנחנו מדברים בכספי ציבור. זאת אומרת, שאם היתה איזה ועדה חיצונית שצריכה להחליט על כך, אני לא בטוח שבכזאת קלות היו מחליטים להחזיר את הכסף בגלל תביעות, בגלל דברים אחרים. אבי גרובר, רצית להגיד משהו. בבקשה.

מר אבי גרובר: אמר המבקר שהטריגר הוא שאתה הנתבע, המתגונן, לא יוזם ההליך. שזה יותר חשוב ממה שאתה אמרת. אתה אמרת, זה נורא קל ללחוץ על ההדק אם אתה מקבל החזר. הוא מתגונן.

מר גיא קלנר: מי שיורה ראשון יקבל תגובה חזרה.

מר אבי גרובר: זה לא תמיד ברור.

מר מאיר דורון: אתם לא הייתם חברי מועצה.

מר חיים חשטא: מאיר, הצבעה וזהו. יאללה.

מר טל עזגד: כל ההליכים האלה של תביעות דיבה אחד כנגד השני באות מגחמות אישיות אחד נגד השני. יש רגע שצריך פה להבין שאנחנו מבזבזים גם את כספי הציבור, אנחנו מבזבזים את זמננו היקר וזמנם של אנשים כאלה ואחרים. אני אישית, הרבה אחרי שעזבתי את עיריית רמת השרון וחזרתי לענייני האישיים, ביליתי ימים שלמים בבתי משפט על השטויות האלה. הגיע הזמן פעם אחת שתצא מפה אמירה – מספיק עם כל הגחמות האישיות, מספיק עם כל תביעות הדיבה אחד כנגד השני, זה הכל שטויות. זה הכל, תסלחו לי, אבל ברמה של גן ילדים, ואני הולך להצביע נגד הדבר הזה. אני גם לא בטוח שהייתי מצביע לראש העירייה אם היה עולה ואם הייתי בודק את הסיבות. צריך להפסיק את הדבר הזה ואת ההתקוטטויות בין האנשים שמגיעות לבית המשפט. זה אי לא חינוכי, בי זה לא ציבורי, ואנחנו בסופו של דבר משלמים את זה מכספי הציבור.

מר אורי לוין: אני רוצה לענות. אני מסכים עם כל מילה שאתה

אומר, והלוואי ולא היו תביעות הדיבה האלה ותביעות טיפשויות אחרות עולות על סדר היום ועל השולחן של היועץ המשפטי, שלא נמצא פה לצערי. אבל, צריך להיות שוויון. לא יתכן שצד אחד יתבע ויקבל, ולא משנה איזה צד זה, ושהצד השני, ולא משנה איזה צד זה, לא יקבל. לכן אני מוכן שמעכשיו נחליט

שמעכשיו העירייה לא תשתתף באף מלחמה משפטית של נבחר ציבור בנבחר ציבור אחרים. מאה אחוז.

מר טל עזגד: אגב, יש לנו עוד כמה כאלה בדרך.

מר אורי לוי: אין שום בעיה, אנחנו יכולים לעשות החלטה מעכשיו קדימה, אבל אני לא חושב שאנחנו צריכים לעשות אחרנית, ואף אחד לא חושד בי שאני תומך ביעקב זילברשטיין. אני מדבר נטורל.

מר אורן ברעוז: אבל יש הבדל. חבר עירייה נתבע ע"י מישהו אחר, מי שיש לו את היכולת-

מר חיים חשטא: יש מכתב מטלי נדיר ואני מוכן... הוא נתמך? הוא עשיר.

מר אבי גרובר: איציק הביא מכתב מטלי נדיר? מה זה קשור?

ד"ר יונה ברגור: אני מאוד מרגיש כמו טל, אבל אני מציע להמשיך את הגישה של טל, החיובית, ולדחות את הבקשה של פיפו, בתנאי שראש העיר יוותר על ההשתתפות.

מר אורי לוי: בסדר, היינו הך.

מר מאיר דורון: עם כל הכבוד, אם הוא ירצה לוותר זו זכותו-

ד"ר יונה ברגור: אנחנו נפנה אליו.

מר מאיר דורון: אתה יכול לפנות אליו, אבל זה אושר בקדנציה קודמת. אני רוצה רק להזכיר שוב שהתביעה, כל הדבר הזה, היה לא ללכת לבתי משפט. גם אם אומרים לפעמים דברים כאן, לא הולכים לבתי משפט.

גב' שירה אבין: היתה בקשה גם להסיר את זה ולא להמשיך בהליך.

מר גיא קלנר: תראו, הניסיון להיות בסדר עם כולם הוא ניסיון טוב, אבל הוא לא תמיד מצליח והוא לא תמיד מתאים. אני אסביר מה אני מתכוון. פעם אחת שאנשים יידעו לקחת אחריות על הפה שלהם, ומי שהתחיל פה את הליך התביעה היה פיפו, ולכן כלל ידוע הוא בחיים, כשאתה מתחיל הורדת ידיים אתה מקבל הורדה שכנגד וזה דבר טבעי ומוכח. דבר שני, היה ניסיון, לפי מה שאני מכיר והתוודיתי אליו, פיפו סירב לסגור את העניין מחוץ לכתלי בית המשפט, ועל כן אני חושב שלא צריך לתמוך בו ולחתוך את זה פה. אי אפשר להיות בסדר עם כולם כל הזמן.

מר מאיר דורון: כולם אמרו את דעתם.

מר עידן למדן: קודם כל, מתייחס פה פיפו על אותו עניין של חוזר מנכ"ל. זאת אומרת, קיימת האופציה, לצערי מיכה עוד פעם לא פה-

מר מאיר דורון: אתה יכול לשאול את המבקר. המבקר יודע, מסייע לנו כבר בקדנציה הקודמת.

מר עידן למדן: האופציה הזאת קיימת. אין לי אלא להצר על כך שבקדנציה הקודמת תבעו ונתבעו הדדית כל מיני אנשים וכל פעם נוקטים בהליך. אבל עוד פעם, יש פה ועדה מקצועית שזו הסמכות שלה, שפעלה עפ"י נהלי המנכ"ל, עפ"י הנהלים שמותרים. זה דבר שקיים גם בכנסת, זה דבר שקיים גם בעיריות אחרות. לטעמי יש פה איזשהו צליל נקמנות והפרת עיקרון השוויון מאשר יחס זהה לכל הצדדים. משהיה הדיון ואושר, שיכול להיות שלא היה צריך להיות מאושר, אז גם פה אנחנו צריכים לאשר את הדברים. יש את כתב ההתחייבות, היה ויפסיד – יחזיר את הכסף. אבל כל זמן שהדבר הזה קיים עפ"י חוק ועפ"י דין, זו זכות, זה אחד מהכלים שנועדו לאפשר לנבחר ציבור לקיים ולהתקיים בתפקידו.

מר מאיר דורון: סליחה...

- מר טל עזגד:** קודם כל, זו דעתו, וזה בסדר.
- מר אורי לוין:** אני רוצה ייעוץ משפטי.
- מר עידן למדן:** יכול להיות שהדבר הזה, גיא, יכול לקרות גם ביני ובינך או גם ביני ובין גיא.
- מר גיא קלנר:** חברים כמונו, לא נגיע לזה.
- מר עידן למדן:** יכול להיות, אני לא יודע מה יקרה, חיינו במקרים האלה גם באגודות הסטודנטים ודברים כאלה, אז אנחנו מכירים את הדברים. אז אנא, אין פה אמות מידה של נקמנות, יש פה אמות מידה של שוויוניות, יש פה דרג מקצועי שזה תפקידו והמלצתו. צריכים להיות פה נימוקים לדעתי כבדי משקל ביותר שלא לנהוג עפ"י אמות השוויון, ובניגוד להמלצת הוועדה המקצועית שהחליטה עפ"י נוהל המזכ"ל, ואז אנחנו עלולים להתבע ולהוציא עוד פעם כסף על כלום.
- מר אורן ברעוז:** אבל זה צד תובע וצד נתבע.
- ???:** הוא גם נתבע שכנגד.
- מר אורי לוין:** אני רוצה ייעוץ משפטי.
- מר ערן זמיר:** שתי הערות קצרות. אחת, העניין של לשנות את מדיניות המועצה לגבי הטולרנטיות אולי שהיא ביטאה פה בעבר לגבי אישור תביעות כאלה – זה רעיון שמותר לשקול אותו, אני חושב שהתזמון של הרעיון הזה, טל, הוא כרגע ייראה רע מאוד. אני חושב שזה לא נכון לבוא באמצע של משחק סימטרי ולהחליט שלראשון מאשרים ולשני לא. גם כשינוי מדיניות לגיטימי. לגבי העניין השני, הנוהל הזה שהזכירו פה בחוזר מנכ"ל משרד הפנים-
- מר מאיר דורון:** סליחה, אני לא מבין. תן לו לדבר.

מר ערן זמיר: משרד הפנים די נרתע ומסתייג, בלשון המעטה, מהעברה של כסף ציבורי לכיסם של נבחרים ציבור ברשויות המקומיות, וגם של אנשים מהדרג הפקידותי. הזכירו כאן ועדה מטעמם. כל האישור שנעשה כאן, כולל גם אישור המועצה, עובר בסופו של תהליך לוועדה במשרד הפנים שיכולה להפחית לאפס, יכולה להפחית לחלק מהאישור שלנו, כך שהתהליך כאן הערב הוא לא התהליך הסופי והוא עוד עובר לערכאה נוספת בתוך משרד הפנים. אבל אני רוצה להצביע בפניכם על פן אחד שאתם כרגע, בסיטואציה הנוכחית, אולי מתעלמים ממנו. נתבע לא בוחר להיתבע, והכלל הזה כאן שאינטואיטיבית אנשים מרגישים: 'אני תבעתי אז אחר כך תובעים אותי, אז בעצם זה כאילו אני יצרתי לעצמי את העניין'. היו לנו כבר תביעות שהיו חד סטריות, בא איזה מישהו, בנאדם זרק מילה, אמר משפט, לא מצא חן בעיני מישהו, הגיש תביעה, ואז אתם תרגישו את עצמכם מחר, בעוד שנה, בסיטואציה שעמותה שחשבתם שהגישה מסמכים לא תקינים ושהיא מציירת תמונה לא נכונה, או תושב שביקש תמיכה – שאלו כאן מישהו על אחד הניצים פה אם הוא ברווחה. אתם תחשבו שמישהו שמקבל כסף מהרווחה מסתובב עם איזה קדילק בחוץ ומעמיד פנים של מסכן, ואתם תחטפו תביעה, ואז תהיה כאן מדיניות שאתם לא משפים אחד את השני כדי לעשות את עבודתכם פה במועצה ולהתבטא בצורה חופשית ונטולת חשש? אני חושב שהכלי הזה נועד לאפשר לכם להתבטא בצורה שהיא ללא חשש.

מר גיא קלנר: מה זאת אומרת? אנחנו נגיד על מישהו שהוא עם קדילק שאם הוא לא עם קדילק...

מר מאיר דורון: גיא, תן לו, המבקר אמר את דעתו. אני לא הבנתי את החלק של הרווחה בנושא הזה.

מר גיא קלנר: אני לא הבנתי את החלק של הקדילק.

מר ערן זמיר: אני חושב שהמחוקק בירושלים העמיד לכם כלי.

המחוקק בירושלים, שלא שש לממן הוצאות משפטיות לנבחרים, העמיד לכם כלי שנועד לאפשר לכם לעבוד בצורה עצמאית ולהתבטא ללא חשש.

מר טל עזגד: אני עובד בצורה עצמאית ואני מתבטא ללא חשש

ואני עושה את עבודתי בחיבה נאמנה בשביל הציבור והקהילה. מה זה קשור?

(מדברים ביחד)

מר גיל גורדון: אני גם הייתי חבר הוועדה, אבל אני העליתי את

הרעיון הזה שביקשתי שתהיה פה שוויוניות, והטעם שאמרתי – גם אין לנו מספיק כלים לבוא בצורה כמו שבית משפט עושה ולהחליט לצד מי האמת. אל תשכחו שכתב השיפוי הזה, אנחנו מעבירים למעשה את הסמכות לבית המשפט. בית המשפט יכול להחליט שמי שכן יצליח במשפט או מי שייכשל, ולפי זה גם מחליט אם לקחת את הכסף או לא. זאת אומרת, למעשה אנחנו נותנים לגוף שיש לו את הכלים ואת היכולת לבוא ולהכריע בצורה נכונה ומאוזנת ולפי ההחלטה שלו נחליט אם לקחת את התמיכה הזו או לא.

ד"ר יונה ברגור: יש לי שאלה לערן.

מר מאיר דורון: רגע, תנו לי דקה לנהל את זה. אורי, היתה לך

הבטחה קודם שכל מה שאתה מבקש יועץ משפטי לא יידון היום. אתה עדיין רוצה חוות דעת מיועץ משפטי?

מר אורי לוי: על זה כן, בטח.

מר מאיר דורון: הישיבה על הנושא הזה תידחה. סליחה, היתה

הבטחה. ראש העירייה אמר לאורי, כל נושא שיבקש יועץ משפטי יידחה לישיבה שיהיה היועץ המשפטי. אז אני דוחה את זה, לפי מה שהובטח לך.

6. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, גיא קלנר בנושא מאבק לשחרור גלעד שליט.

מר מאיר דורון: גיא, בבקשה, הצעתך בקשר לגלעד שליט.

מר גיא קלנר: אני הייתי מעדיף, אם לא אכפת לך שנייה, שאציק יגיע. אם הוא לא יבוא אז נתחיל.

- ראש העיר מר יצחק רוכברגר נכנס לחדר הישיבות -

מר יצחק רוכברגר: מר קלנר, בבקשה.

מר גיא קלנר: אני ביקשתי להעלות הצעה לסדר בנושא של גלעד שליט משני מניעים עיקריים: אחד, אנחנו מציינים בימים האלו 3 שנים לחטיפתו, ואני חושב שאנחנו צריכים להביע עמדה של סולידריות עם מהלך שקורה במדינת ישראל גם במסגרת העירונית. הסיבה השנייה היא שאני מאמין שנבחרי ציבור בגוף כמו עירייה, על אחת כמה וכמה עירייה כרמת השרון, יכולים לעסוק בנושאים חברתיים ולאומיים מעבר לנושאים השוטפים של ועדת בניין עיר או ועדה כזו או אחרת בתוך תחומי העיר, ואני מאמין שגם הציבור מצפה מאתנו בנושאים שעומדים על סדר היום הלאומי להביע עמדה ולהוביל מהלך. הנושא של גלעד שליט, אני חושב שהוא נושא בקונצנזוס היום, בנושא של קונצנזוס לאומי, ויש לנו את הזכות והפריבילגיה להביע את עמדתנו בעניין הזה ולהוביל ציבור גם בנושא הזה.

אני לא מחפש להתנגח עם ממשלת ישראל. שאלו אותי פה קודם, צריך להיזהר וצריך פה וצריך שם. אני לא מחפש פה עמדת ניגוח עם ממשלת ישראל ועם גורמי הביטחון, אני מחפש פה עמדה ציבורית שתביע סולידריות עם הנושא ועם משפחת שליט, בנקודה שלטעמי, ואני מקווה שכך יהיה, היא הישורת

האחרונה של המאבק הזה, ולכן אני מצפה מעיריית רמת השרון לקבל החלטה להביע הזדהות עם המאבק ולקרוא קריאה ציבורית בעניין הזה.

מר אורי לוינ: תפרוט את זה בבקשה, זה לא ברור. סולידריות –

כולם סולידרים. על מה מדובר? מה זה סולידריות? מה מתחת לכותרת הזאת?

מר יצחק רוכברגר: אורי שאל שאלה, הלאה. בואו נעשה שאלות ואחרי

זה.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה להוסיף לרעיון של גיא גלנר. אני לא יודע

מה הנוסח שאתה מציע. הצעת נוסח?

מר גיא קלנר: הצעתי הצעת החלטה, כן.

ד"ר יונה ברגור: הצעת החלטה, אבל אני מציע להוסיף: כולל עסקת

שחרור האסירים הפלסטינים.

מר גיא קלנר: אני מתנגד.

ד"ר יונה ברגור: ודאי שאתה מתנגד.

מר גיא קלנר: בסדר, אבל אני הצעתי את הצעת ההחלטה.

ד"ר יונה ברגור: אבל אני מציע לא לקבל את ההצעה שלך, אלא אם

כולל עסקה של שחרור אסירים פלסטינים.

מר מאיר דורון: תגיד לי, זה שאתה שם את שניהם על אותו מישור,

זה פשוט מעליב כבר.

ד"ר יונה ברגור: מה? זה חלק מהעסקה.

מר מאיר דורון: היית יכול להגיד: 'אני תומך בזה', אבל עם כל

הכבוד, האסירים האלו הם רצחו, על זה אין ויכוח, וגלעד שליט לא רצח ולא

שום דבר. לקחו וחטפו אותו.

- ד"ר יונה ברגור:** אבל יש קונצנזוס על זה.
- מר מאיר דורון:** על מה יש קונצנזוס?
- ד"ר יונה ברגור:** למה מועצת רמת השרון צריכה להתבטא בקונצנזוס שכל עם ישראל בעד זה?
- מר מאיר דורון:** אז בסדר, אם זה היית אומר – היה בסדר.
- ד"ר יונה ברגור:** אבל אני לא מתנגד למה שהוא אומר, אני רק אומר בואו נוסיף.
- מר מאיר דורון:** אלף...
- ד"ר יונה ברגור:** אני לא אמרתי כמה.
- מר יצחק רוכברגר:** יונה, סלח לי.
- מר מאיר דורון:** זה לא מתאים. זה כבר אני לא אומר כמנהל ישיבה, זה אני אומר כי כואב לי.
- מר יצחק רוכברגר:** תמשיך, אחר כך נענה.
- מר עידן למדן:** קודם כל, יש לי בעיה עם דברים שהם קונצנזוסים, ובאופן עקרוני אני חושב שאין מחלוקת שצריך לעשות מאבק למען גלעד לשיט ובכל מקום בעיריית רמת השרון, באירועי הצופים, באירועי בתי הספר, באירועי המתנ"סים, היו פה החתמות ואירועים שונים בתיכונים בעניין הזה. זה עניין שהוא של מחלקת החינוך. אם העירייה מוצאת לנכון לקחת בזה חלק, אז יש עוד אזרח ישראלי שמצוי עצור ללא משפט במצרים, ובכלל אף אחד לא טורח להעלות את שמו משום שהוא בדואי, ואף אחד לא טורח לדבר על שחרורו כזה או אחר. אני לא רואה עוד עיריות עושות את זה. אני לא חושב שזה תפקיד העירייה, עם כל הכבוד הראוי. אבל אם העירייה מחליטה שהיא לוקחת על זה כפרויקט שלה, אז אני חושב שהעירייה צריכה לקחת את

זה כפרויקט שלה באמת ברמה הכוללת של עצירים ונעדרים נוספים ולדבר על זה, ואז גם המשמעות היא שאנחנו צריכים לקרוא למדינה הזאת ולהוביל את הדגל של שלם את המחיר. זאת אומרת, לא זה שבנאדם בא ואומר: 'אני בעד שחרור גלעד שליט' – חסר משמעות. 100% בעד שחרור גלעד שליט, אולי. אבל זה שבנאדם בא ואומר: אנחנו מוכנים לשלם את המחיר ואנחנו מובילים בתור זה, כן גיא, בתור זה אנחנו מובילים, מתחילים להראות לעיריות בארץ מה צריך לעשות ומה הדרך, ולהפעיל אולי לחץ שבאמת יוביל לשחרורו, זה משהו אחר.

אני לכשעצמי, וזה מתקשר לסדר היום הקודם, על המקום של פי גלילות ועל השלטים שיש לנו בכפר הירוק, אני לכשעצמי אומר שהעירייה מוכנה לתת שם לאותה עמותה של גלעד שליט ששם את השלט, ללא תשלום, בהתנדבות, ואז זה גם מתקשר לסדר היום הקודם.

מר יצחק רוכברגר: זה גם עם שחרור האסירים הפלסטינים.

מר עידן למדן: בלי. אז אני אפילו יורד מלשם את המחיר, אבל אנחנו ניתן במקום מאוד אסטרטגי, בפי גלילות, שלט ענק למען שחרור גלעד שליט, חינם אין כסף ודברים כאלה. אבל אני הייתי הולך כן, גיא, גם על כאלה שהם לא בתחום הקונצנוזוס.

מר גיא קלנר: אני הייתי מבקש רק, עידן ויונה ואחרים, יש פער מאוד גדול, וכולכם מכירים אותו, בין קונצנוזוס אצלנו בבטן לבין דברים שבאים לכדי ביטוי ועשויה. אדון משיטה, שהיה ראש מטה המאבק שהתראיין בסוף השבוע הזה בעיתונות, אמר שלעצרת של גלעד שליט ל-3 שנים מול משרד הביטחון הגיעו פחות משתתפים מלאירועי תרבות של עיריית רמת השרון. יש פה מהלך ציבורי שצריך להביא אותו לכדי ביטוי ועשייה ברמות גבוהות, וזה שכולנו תומכים בזה זה על הכיפאק, בואו נעשה את הצעד הנוסף.

אני לא מבין, לא כל דבר פשוט צריך לעשות אותו מסובך. יש קונצנזוס לאומי שמשותף לרבים. אגב, לא לכל, לרבים מחלקי האוכלוסייה. אני חושב שזה יהיה ראוי, יפה ומכובד שעיריית רמת השרון כעירייה נאורה ועירייה מובילה תניף את הדגל הזה ותראה לעוד רשויות שאינן סטטוטוריות-

ד"ר יונה ברגור: איזה דגל?

מר גיא קלנר: לא של האסירים.

ד"ר יונה ברגור: למה? למה לא?

מר גיא קלנר: כי זה לא בקונצנזוס.

ד"ר יונה ברגור: אז אם זה בקונצנזוס בשביל מה אתה צריך את זה?

מר עידן למדן: לך למשטרת ההגירה, על זה שמגרשים לך עשרות

עובדים שבאים פה ומגדלים את הילדים שלהם.

מר יצחק רוכברגר: סליחה, שמענו אתכם.

מר אבי גרובר: איציק, אני לא לגמרי הצלחתי להבין למה בשביל

לשים דוכן בנקודה מרכזית-

מר גיא קלנר: אני לא אמרתי דוכן.

מר אבי גרובר: כתוב, "להציב בנקודה מרכזית בעיר שילוט ועמדת

החתמה". אוקיי, עמדת החתמה.

מר גיא קלנר: שילוט מרכזי, זה משהו משמעותי, כן.

מר אבי גרובר: אני לא חושב שבשביל זה צריך הצעת החלטה של

מועצת העיר.

מר גיא קלנר: אז מי יחליט על זה?

מר אבי גרובר: בשביל לשים דוכן צריך מועצת עיר שבאה להחליט ששמים דוכן? אני חושב, למשל, אם אתה רוצה, קודם כל, יש עוד נעדרים למדינת ישראל, מסולטן יעקב ויש עוד שורה של נעדרים.

מר עידן למדן: גיא חבר, שלא עושים עליו שום דבר 12 שנים.

מר אבי גרובר: עוד מעט מתחילה שנת לימודים, אפשר אולי לקחת איזשהו נושא בשיעורי אזרחות, משהו קצת יותר רציני מלשים דוכן.

מר מאיר דורון: תשמרו על השכל הישר שלכם. אתה לא יכול להשוות מישהו שנעלם-

מר עידן למדן: מאיר, אם אני מוכן בשבילו לשחרר 450 אסירים פלסטינאים כדי להחזיר אותו הביתה כבר לפני שנה וחצי, אז אני הייתי מוכן לעשות את זה. יש אחרים שלא מוכנים לעשות את זה, ובגלל זה הם יושבים בבית.

ד"ר יונה ברגור: אנחנו חטפנו ל-6 שנים, אף אחד לא ידע על הלבנונים, על שני הלבנונים. מה אתה מספר סיפורי מעשיות? הוא שבוי.

מר גיא קלנר: יונה, אתה צריך להתבייש על מה שאתה אומר.

ד"ר יונה ברגור: אתה העלית נושא פוליטי, אז קיבלת את זה.

מר גיא קלנר: אני העליתי נושא פוליטי ואני מתבייש על איך שאתה מדבר. וגם אתה, עידן. ולך, אבי, אני אגיד לך, מועצת העיר זה לא מקום מספיק חשוב לזה, זה יותר חשוב לדבר על מפוחים, על הרעש שזה עושה לשכנים. זה נושא הרבה יותר חשוב. מה אתה מביא לפה? שטויות, גיבוב של שטויות אתה מביא לפה.

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: בוא נדבר על מפוחים.

מר עידן למדן: אני איתך ולא נגדך.

מר גיא קלנר: זה לא נשמע ככה.

מר טל עזגד: עכשיו אתה רואה למה כעסתי קודם? אני עכשיו

מנעתי תביעה, 46,000 ₪ עכשיו אתם הייתם תורמים אחד לשני.

מר עידן למדן: אם לא היו מחזירים לי את הכסף אז אולי לא

הייתי מתבטא כפי שאני מתבטא.

מר יצחק רוכברגר: עידן. חברים.

מר גיא קלנר: בואו נדבר על מפוחים.

מר יצחק רוכברגר: מוסדות החינוך של עיריית רמת השרון פעלו, כולל

בהשתתפותי, בהעלאת המודעות לשחרורו של גלעד שליט במהלך 3 השנים האחרונות, ואני מדבר על בתי הספר היסודיים, תנועות הנוער, חטיבות הביניים וגם בתיכונים. וכמובן שעיריית רמת השרון, אני מניח שעל דעת כולם, עם כל הרצון והטרם, קוראת לשחרורו, ואין לי ספק שכולנו קוראים לשחרורו.

מאחר שההצעה הוצעה ע"י גיא, אני לא מוצא בתוך ההצעה דברים, וצודק אורי כשהוא אומר: מה בדיוק אנחנו צריכים לעשות? אז כשמערכת החינוך שלנו, שזה עירייה, תפעל ופועלת, כמובן אנחנו נמשיך לעשות את הפעילות. אני מציע שאם יש רעיונות ספציפיים ואתה רוצה להעלות, אתה רוצה רעיון ספציפי יותר של אולי באנרים, דברים אחרים – תביא הצעה מסודרת, לא למליאה, לא צריך מליאה. למנכ"ל העירייה. תראו במה מדובר, נעשה את הנקודות האלה, אין לי בעיה. אני אומר לך עכשיו על דעת כולם, למרות הצעקות וזה, הרי גם כשיונה העיר את מה שהוא העיר, שאותי זה מקומם,

אבל הוא לא אמר לא לשחרר את גלעד שליט. להפך, הוא אומר את גלעד שליט, אבל גם את האסירים-

ד"ר יונה ברגור: שלמו את המחיר.

מר יצחק רוכברגר: הלו! לכן, אם יש עוד דברים-

מר מאיר דורון: יונה, על זה נאמר 'כל המוסיף גורע'.

מר יצחק רוכברגר: תשב איתו, נקדם את הדברים האלה.

מר עידן למדן: הוא לא אומר לשחרר את הפלסטינאים, הוא אומר

שאם הפלסטינאים דורשים 450...

מר גיא קלנר: א', אני הצעתי. זה דבר ראשון. דבר ראשון אני

חושב שיש אמירה שמועצת עיר מעבירה החלטה שיש בה אמירה ציבורית בעניין הזה. לא רואה איפה הבעיה עם זה, דבר ראשון.

מר יצחק רוכברגר: אנחנו אומרים את זה, אין בעיה.

מר גיא קלנר: מאה אחוז. אבי, שנייה רגע.

מר אבי גרובר: הבעיה עם התוכן.

מר גיא קלנר: אז תתנגד, אז תפילו את ההצעה.

מר יצחק רוכברגר: אני לא אפיל את ההצעה. הוא לא מתנגד.

מר גיא קלנר: אבל אני רוצה להסביר. כל מה שביקשתי בתוך

ההצעה הזו הוא לבסס כמה עקרונות. אחד, שמועצת עיר תקבל החלטה עקרונית, שתעבור פה בצורה סטטוטורית, שאנחנו בתוך התהליך הזה ובעד אמירה ציבורית פורמאלית של מועצת עיריית רמת השרון. אחד.

מר יצחק רוכברגר: קראנו. הנה, אני אומר לך עכשיו, כולם עכשיו בעד

קריאה לשחרור גלעד שליט.

מר גיא קלנר: שתיים, הדברים עברו כן בצורה קונקרטיית. כי אמרתי להרים שילוט במיקום מרכזי בעיר. כתבתי: כיכר העירייה או צומת ראשונים שבו ייכתב בצורה ברורה: עיריית רמת השרון תומכת במאבק לשחרור גלעד שליט או נוסח אחר שיסוכם עם דובר העירייה.

ד"ר יונה ברגור: במאבק נגד מי?

מר גיא קלנר: לא משנה. רגע.

ד"ר יונה ברגור: מאבק נגד מי?

מר גיא קלנר: יונה, אנחנו בדו שיח או שתיתן לי רגע להסביר?

ד"ר יונה ברגור: אבל במאבק נגד מי?

מר יצחק רוכברגר: תומכת בשחרורו.

ד"ר יונה ברגור: אוקיי.

מר גיא קלנר: תומכת בשחרורו של גלעד שליט. והוספתי ואמרתי, שכדי שהציבור ברמת השרון ירגיש חלק מהתהליך ולא רק בבתי הספר, יהיו גם דוכני החתמה שיועברו אחרי זה למשפחה. זה הכל. ואם יהיו פה הצעות קונקרטיות נוספות מעבר למערכת החינוך, שזה טוב וחשוב אבל זה לא מספיק, הם יתווספו למהלך הזה. מה הבעיה?

מר יצחק רוכברגר: אז אני אומר לך עכשיו על דעת החברים פה, שכולם קוראים כעירייה וכל אחד כפרט, לשחרורו של גלעד שליט. תצא הודעה, בסדר? זה אחד. הנה, אמירה, החלטה. אתם רוצים להצביע על זה שאנחנו קוראים לשחרורו של גלעד שליט? מי בעד? בבקשה. יש מישהו שנגד?

מר עידן למדן: שחרורו של גלעד שליט?

מר יצחק רוכברגר: בוודאי. מה, מישהו נגד פה? נכון או לא? פה אחד. עכשיו הדבר השני.

- מר אורי לוינ:** במהרה גם.
- ד"ר יונה ברגור:** חבר'ה, זה לא מצחיק.
- מר גיא קלנר:** אתה יודע מה? אני מושך את ההצעה, אין לי מה להעביר את ההצעה הזו. הבדיחה שאתה עושה מזה, זה מבייש.
- מר אורי לוינ:** אתה עושה מזה בדיחה.
- מר גיא קלנר:** אני עושה מזה בדיחה? לא כל נושא הוא כזה מורכב, לא כל נושא צריך לעשות עליו אוניברסיטה. יש פה עניין פשוט שכולה צריך להניף דגל וללכת איתו. זה נראה לך בדיחה? תוריד את זה. אני מושך את ההצעה, תודה רבה.
- מר יצחק רוכברגר:** אורי, דקה.
- מר אורי לוינ:** למה הוא רב איתי?
- מר גיא קלנר:** כי אתה עושה מזה בדיחה. 'במהרה, לא במהרה'.
מה בכלל הבדיחה בזה?
- מר יצחק רוכברגר:** חברים.
- מר אורי לוינ:** כי אני חושב-
- מר גיא קלנר:** תמשוך את זה, אני לא מעוניין להעביר את ההצעה הזאת.
- מר יצחק רוכברגר:** תקשיבו דקה, אני רוצה משפט אחד. הנושא עלה, עכשיו הוא יותר חמור. עכשיו הוא נהיה יותר גרוע.
- ד"ר יונה ברגור:** בדיוק. אי אפשר לחזור בנו.
- מר יצחק רוכברגר:** אני אסביר לך עכשיו מה קורה, עכשיו זה יותר גרוע. אתה לא יכול להתעלם מהעובדה שזו ישיבת מליאה, ישיבה פתוחה.

עכשיו אני לא יכול להרשות לעצמי מצב שמחר מתפרסם שעיריית רמת השרון הציעה וחזרה בה וזה יעשה בושות מפה עד הודעה חדשה.

מר גיא קלנר: שאנשים ישקלו איך הם מתנהגים.

מר יצחק רוכברגר: עזוב, אל תחנך אנשים.

מר גיא קלנר: אני אחנך, מותר לי גם.

מר יצחק רוכברגר: לאנשים יש עמדות כאלה ואחרות, הן לא תמיד העמדות שאתה מקבל. אבל מה לעשות. בתפיסה הכללית, אמרנו בהתחלה. עיריית רמת השרון, אני לא חושב שמישהו כאן מתנגד לקריאה לשחרורו של גלעד שליט. זה אחד.

מר עידן למדן: יש לי הצעת החלטה.

מר יצחק רוכברגר: אין לך הצעת החלטה, ההצעה היא שלו.

מר עידן למדן: אבל יש לי משהו, זה מתקשר למה שהוא אומר ויכול להיות שאת זה הוא יקבל ויעשה את זה. העמותה שפועלת לשחרורו של גלעד שליט, היא מפיקה הרי שלטים ודברים כאלה, יש להם פלרגים, יש דברים כאלה. אנחנו נפנה לכך שבפתיחת שנת הלימודים והן על צמתים מרכזיים בעיר, אנחנו נזמין את העמותה לספק לנו שלטים ואנחנו נתלה אותם על כל מוסד חינוכי ובצמתים מרכזיים בעיר.

מר אורי לוינ: אנחנו צריכים להשקיע כסף.

מר יצחק רוכברגר: די עם זה, נו באמת. חברים, די, מספיק עם זה.

מר טל עזגד: הדיון הפך להיות לא מכובד.

מר עידן למדן: למה לא מכובד? אני מאוד מכבד. אני לוקח את זה לקונקרטי.

- מר יצחק רוכברגר:** חברים, אני מבקש.
- מר טל עזגד:** אני אומר, הדיון הפך להיות לא מכובד.
- גב' שירה אבין:** הוא לא דיבר רק על דוכן.
- מר גיא קלנר:** מי דיבר על דוכן?
- גב' שירה אבין:** יש לנו ראש קצת יותר גדול מלהבין את הקטע רק של הדוכנים, נו באמת. יושבים וטוחנים כל הזמן.
- מר יצחק רוכברגר:** תראו, אם אנחנו נעשה הצבעה על הדבר הזה, אני אומר לכם, חלק מכם יובך.
- מר אורי לוי:** למה? כולם יצביעו בעד.
- מר יצחק רוכברגר:** על מה, על קריאה?
- מר אורי לוי:** על מה שהוא יציע, מה זה משנה? כולם יצביעו בעד.
- מר יצחק רוכברגר:** אז בשביל מה כל האמירות האלה?
- מר אורי לוי:** להפך, רצינו לשדרג את זה. לפחות אני רציתי לשדרג את זה.
- מר יצחק רוכברגר:** אני מבקש עוד פעם. עיריית רמת השרון כמובן קוראת לשחרורו של גלעד שליט. זה אחד. לא מסתפקים בזה. אנחנו מסמיכים אותך לשבת עם מנכ"ל העירייה ולראות איך אנחנו עושים פעילויות כאלה שאתה חושב שראוי לעשות אותן יחד עם המנכ"ל. בעד כולם? יאללה. בשביל מה כל הדיבורים האלה וההצגות האלה?

החלטה מספר 83: הוחלט לאשר פה אחד פרסום הודעה לפיה עיריית רמת השרון קוראת לשחרורו של החייל החטוף גלעד שליט.

מועצת העיר מסמיכה את חבר המועצה – מר גיא קלנר ואת מנכ"ל העירייה לבחון פעילויות לקידום הנושא.

7. אישור הגדלת תב"ר מספר 88 השקעות באצטדיון הכדורגל בסך 1,500,000 ₪.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני מבקש, יש כאן סעיף 7, זה אישור הגדלת תב"ר מס' 88, השקעות באצטדיון הכדורגל.

מר אבי גרובר: אפשר שאלה מקדמית לעניין לפני שנכנסים לזה? זה לא אמור לעלות קודם בוועדת כספים?

מר יצחק רוכברגר: יכול להיות שכן, אני לא יודע.

מר מאיר דורון: לא. בשינויים לתב"ר אתה לא תמיד-

מר יצחק רוכברגר: יש תב"ר, נכון?

מר הרצל נחום: התב"ר לכדורגל היה קיים, נדמה לי, הוא קיים התב"ר. אנחנו יוצקים לתוכו עכשיו את התוכן.

מר אבי גרובר: הם רוצים עוד כסף. זה לא צריך ועדת כספים? יש פה 2-3 תב"רים, לא?

מר יצחק רוכברגר: אני לא יודע. צריך ועדת כספים לזה?

מר גיל גורדון: כשמדובר על תוספת לתב"ר, לדעתי לא.

גב' שירה אבין: תבדוק עם היועץ המשפטי, אפשר להרים לו טלפון.

מר יצחק רוכברגר: תרים לו טלפון. לנושא הבא. גם תב"ר, הלאה, נושא הבא.

???: צריך לפתוח את העונה ואתה לא תוכל לפתוח,
צריכים להבין את העניין.

מר אבי גרובר: מישהו יגיש בג"ץ ואתה תיפול עם הדבר.

מר יצחק רוכברגר: אף אחד לא יגיש בג"ץ אם אתה לא תגיש בג"ץ.
אתה או החברים שלך. נעבור לנושא הבא. אישור פרוטוקול של ועדת
הקצאות. איילת.

מר עידן למדן: שנייה, רגע, יש אישור תשלומי ארנונה.

מר יצחק רוכברגר: תיכף הוא יחזור. סעיף 10 עד שזה.

מר עידן למדן: אתה עובר ישר ל-10?

מר יצחק רוכברגר: כן.

10. אישור פרוטוקול ועדת הקצאות.

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: הפרוטוקולים של ועדת הקצאות מועברים אליכם
לעיון. אם אין שאלה בעניין הזה, אנחנו פה.

מר יצחק רוכברגר: יש שאלות?

מר אבי גרובר: כן. כתוב פה קריטריונים להקצאת מקרקעין פלוס
תבחינים להקצאת קרקע – "לא נדון מפאת חוסר זמן, יידון בישיבה הבאה".
מה זה בדיוק?

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: אתה יודע, אבל אני אסביר לך בכל זאת.

מר אבי גרובר: אני לא יודע. אני כנראה לא יודע שאני יודע.

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: אז אני אזכיר לך שאתה כן יודע. ועדת הקצאות צריכה לגבש קריטריונים ותבחינים להקצאת קרקע. המטרה של זה, זה שכשהיא מפרסמת בקשה להקצאת קרקע, ויש יותר מבקשה אחת, זה העירייה צריכה לבחור, קודם כל הוועדה ואחר כך העירייה, לבחור בין שתי הצעות, ששתיהן לכאורה עומדות בדרישות הוועדה, הקריטריונים אמורים לעזור לה לקבל את ההחלטה הנכונה. עד היום הוועדה לא קיבלה החלטה מה הם הקריטריונים שלה והתבחינים להקצאות קרקע. אני המלצתי על איזשהו נוסח, זה בא פעמיים לדיון בוועדה, עדיין לא אושר. לא נדון ולא אושר.

מר עידן למדן: זה מהקדנציה מעכשיו? זה מלפני?

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: מעולם לוועדה לא היו תבחינים. לא קרה לנו אף פעם מקרה שהוגשה יותר מבקשה אחת להקצאת קרקע שפרסמנו. לא קרה שהוגשה יותר מבקשה אחת להקצאת קרקע על אותו נכס.

מר עידן למדן: מה ההבדל בין קריטריונים לתבחינים?

מר אבי גרובר: זה לא משהו שאפשר להתמודד איתו? אני לא מבין.

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: אני חושבת שכן, אבל זה עדיין לא נדון, ואני מקווה שבועדה הבאה זה יידון. אפילו תהיה החלטה שנוכל להביא אותה אליכם, לפרסם אותה בעיתון.

מר יצחק רוכברגר: אוקיי.

מר אבי גרובר: ומה ההבדל בין קריטריונים לתבחינים?

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: אני לא חושבת שיש ממש הבדל.

מר מאיר דורון: אחד בלועזית ואחד בעברית.

מר יצחק רוכברגר: עוד שאלות?

מר עידן למדן: לא, כי כתוב פלוס. אני לא יודע אם אילת יכולה להסביר לי, מה המשמעות של אישור הפרוטוקול מבחינתנו? זאת אומרת, זה אישור ההקצאה? זה קבלת הדברים? כי אני פה לא הבנתי בכלל מה היה בכל העניין של המוסדות המוכרים, למה זה בכלל מגיע אלינו?

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: אני אסביר. זאת ההחלטה היחידה שלאישור שלכם יש משמעות. יצא חוזר מנכ"ל שמדבר על השתתפות של הרשות המקומית בתקציב מוסדות החינוך, מוכר שאינו רשמי. מה שקוראים חוק נהרי. לפי חוזר מנכ"ל משרד הפנים מינואר '09 קבע שעד מרץ אנחנו צריכים להעביר את כל הנכסים שמשמשים בהם המוסדות המוכרים שאינם רשמיים בנוהל הקצאת קרקע. שלב ראשון זה לאשר תוספת לפרוגרמה לשטחי ציבור את כל הנכסים האלה. בסוף התהליך זה או שהוועדה תאשר או שהיא לא תאשר, אבל השלב הראשון זה שהנכסים עצמם מופיעים בפרוגרמה לשטחי ציבור. זה מה שאנחנו מבקשים פה לאשר. רק הערה אחת, כאן כתוב שימוש כיום-

מר עידן למדן: אבל אתם מדברים פה על תוספות.

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: נכון.

מר אבי גרובר: זה משהו שמשמשים בו או זה משהו חדש?

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: לא משנה. הם משתמשים בו היום. דרך אגב, רק תן לי להשלים את התיקון. כל הנכסים, גן הזית, גן... וגן נאות מרגלית, זה שמות שאצלנו מופיעים, אבל בעצם כולם מופיעים ע"י עמותת 'טל ישראל בשרון'. זאת העמותה שמפעילה את שלושת הגנים האלה והם גנים חרדיים.

מר עידן למדן: הגנים האלה, עכשיו ועדת הקצאות הקצתה להם

עוד שטח?

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: בפועל הם משתמשים בזה היום.

מר הרצל נחום: לא משהו בנוסף חדש.

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: זה לא חדש. בפועל הם משתמשים היום. התוצאה של חוק נהרי, שאנחנו חייבים להעביר את זה בנוהל הקצאת קרקע, וזה מה שאנחנו עושים עכשיו.

מר יצחק רוכברגר: ברשותכם, אני מבקש לאשר את הפרוטוקולים של ועדת הקצאות.

מר אבי גרובר: רגע, אני מנסה להבין מה יש ב-15.

מר עידן למדן: אני לא מבין את זה. אני מנסה להבין.

מר יצחק רוכברגר: מה אתה לא מבין?

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: ב-15 אין החלטות, זה דיווח.

מר עידן למדן: לא כתוב לי פה מה חוזר המנכ"ל אומר, לא כתוב לי למה זה נשאר.

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: רגע, אני לא יכולה לענות לשניכם.

ד"ר יונה ברגור: אילת, למה כל הסיפור הזה נוגע רק למוסדות חינוך חרדי?

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: כי זה מה שכתוב בחוזר מנכ"ל. כי גן ילדים שמופעל ע"י אגף החינוך לא כפוף לשום נוהל, זה נכס עירוני שהעירייה מפעילה בו גן. כל הרשויות התלבטו בשאלה איך מקצים נכסים עירוניים למגזר החרדי. בא חוק נהרי וחוזר המנכ"ל וקבע את הנוהל, איך לפעול בעניין הזה, והכריח אותנו לפעול עפ"י נוהל הקצאת קרקע. אין יותר הסכמה, אין החלטות מועצה, אין כלום. יש נוהל הקצאת קרקע, מחייב אותנו.

מר יצחק רוכברגר: אני אסביר רגע. בזמנו היתה בעיה אמיתית, ויש גם היום בעיה אמיתית לילדים בציבור החרדי. בית ספר רמב"ם, ששיפצנו אותו

שיפוץ מסיבי, הוא עדיין לא מספיק, צריך עוד לטפל שם ולהקים גם בית ספר, גני ילדים למגזר החרדי, שאין מה לעשות, צריך לעזור להם. איפה הם יהיו? הם יהיו ברחובות? איפה הם יכולים להיות? אני לא חרדי, לא חובש כיפה, אבל אני חייב לתת טיפול גם לילדים האלה. חבר'ה, אין מה לעשות. כדי להסדיר את זה, שזה לא יהיה מבחינה פוליטית לפי ראות עיניי או לפי ראות עיניך או לפי ראות ההוא – יגיד: 'רגע אחד, פה אני נותן, פה אני לא נותן', מסדירים את זה בצורה של הקצאות, אין מה לעשות. כדי שיהיה מסודר אחד לאחד.

ד"ר יונה ברגור: הקצאות של מה? הקצאות קרקע?

מר יצחק רוכברגר: של המבנה.

מר אבי גרובר: העירייה פה הולכת לפי הנוהל, ככה צריך לאשר את זה וככה נכון.

ד"ר יונה ברגור: אם החוק עובד, למה אנחנו צריכים לאשר את זה?

מר יצחק רוכברגר: אבל אתה צריך לאשר את זה, מה לעשות.

ד"ר יונה ברגור: ואם אני לא מאשר את זה, אז מה קורה?

מר יצחק רוכברגר: אל תאשר את זה.

ד"ר יונה ברגור: לא אני. אז מה קורה?

מר מאיר דורון: אם אנחנו לא מאשרים, קוראים לנו לממונה, מסבירים ואז יכול לקחת מאתנו את רשות ההחלטה. אז עדיף יותר שאנחנו נדון בזה כמו שצריך, אחרת הממונה ממשרד הפנים נותן את ההחלטה. הוא יכול לבטל גם את ההחלטות שלנו אם אנחנו לא פועלים בהתאם לחוק.

מר יצחק רוכברגר: רגע. או לחליפין-

מר מאיר דורון: מה את אומרת, אילת?

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: אם המועצה לא תאשר, התוצאה האופרטיבית של ההחלטה הזאת זה לפנות את הגנים האלה.

מר יצחק רוכברגר: אורן צודק, יפנו את הגנים. אתה צריך לפנות. אם אתה לא מאשר-

מר הרצל נחום: הנקודה היא כזאת, שהמגזר החרדי אין לו פתרון לילדים של רמת השרון, אין להם פתרון מוסדר ע"י משרד החינוך אפילו לגני ילדים. החילונים, יש את הגנים שמופעלים במסגרת חוק משרד החינוך והכל הולך כמו שצריך. המגזר החרדי, אין לו פתרון. המשמעות היא שאם הגנים האלה לא מאושרים, זה אומר שילדים של רמת השרון למחרת בבוקר אין להם לאן ללכת לגן ילדים.

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: גם לבית ספר.

מר עידן למדן: רק שתי שאלות: אחת, לגבי הקתדרה. מה בדיוק צריך לבחון שם מבחינה משפטית? כי מבחינת טלי, יש פה משהו שקשור למתנ"ס משהו, מה בדיוק הבעיה שם? והדבר השני, את כותבת פה שצריך לגבי הנכס בגן הזית, שנמשך רק לתקופת הבנייה. הבנייה, אני מניח שכבר הסתיימה או מסתיימת, אמורה להסתיים לקראת ה-1/9, איך אנחנו מוודאים השבת הנכס לידינו?

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: ההחלטה של הוועדה היתה שאנחנו נלך להקצאה של עד 5 שנים, למעט גן הזית. גן הזית ניתן לתקופה זמנית למשך השיפוץ בבית ספר רמב"ם.

מר עידן למדן: מתי מסתיים השיפוץ בבית ספר רמב"ם?

עו"ד אילת שושני-ג'ינו: הוא לא התחיל, אז אני לא יכולה להגיד לך מתי הוא יסתיים.

- מר עידן למדן:** אמרו שהתחיל והסתיים.
- מר אורי לוי:** לא.
- מר יצחק רוכברגר:** היה שיפוץ ועכשיו צריך לבנות שם עוד.
- מר הרצל נחום:** עשוי משני חלקים: חלק אחד ששופץ, ויש חלק-
- מר מאיר דורון:** בית ספר רמב"ם זה היה בית ספר שלמדו בחדרי מדרגות ובכיתות.
- מר עידן למדן:** אז לכמה זמן אנחנו נותנים את גן הזית?
- עו"ד אילת שושני-ג'ינו:** עד סיום הבנייה בבית ספר רמב"ם ולא יותר מ-5 שנים. בכל מקרה, התקרה זה עד 5 שנים.
- מר עידן למדן:** רק אם קריטריונים ותבחינים זה אותו דבר, אז לא צריך לכתוב פלוס. רק הערה לשונאית.
- מר יצחק רוכברגר:** בפעם הבאה תרשמי תבחינים. מי בעד אישור פרוטוקול ועדת ההקצאות? מי נגד?
- מר מאיר דורון:** 9. מי נגד?
- מר יצחק רוכברגר:** מי נגד? אין נגד. נמנעים? יונה.
- ???:** אני לא הצבעתי כי לא הבנתי על מה מדובר.
- מר יצחק רוכברגר:** אז אתה נמנע? הוא לא מצביע.
- מר מאיר דורון:** תתקן בבקשה: 10 בעד, 2 נמנעים.

החלטה מספר 84: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 10, נמנעים - 2) לאשר את פרוטוקול ועדת הקצאות.

7. אישור הגדלת תב"ר מספר 88 השקעות באצטדיון הכדורגל בסך 1,500,000 ₪ – המשך.

מר יצחק רוכברגר: אפשר לחזור ל-7. מה אמר היועץ המשפטי?

מר טל עזגד: דיברתי עם היועץ המשפטי מיכה בלום. המליאה סוברנית להחליט לדון במסגרת המליאה בכל ועדה, כולל ועדת כספים. זאת אומרת שכרגע אנחנו יכולים להחליט שאנחנו דנים בנושא ההגדלה במקום ועדת הכספים. זאת אומרת שיש לנו שתי החלטות: אחת להחליט שבאמת דנים והשנייה להתחיל לדון.

מר יצחק רוכברגר: אז אני מבקש קודם כל לקבל החלטה שאנחנו דנים בהגדלת התב"רים לפי סעיף 7 ו-8. מי בעד?

ד"ר יונה ברגור: למה? למה מנשלים את ועדת הכספים מהסמכות שלה?

מר אורן ברעוז: מנצלים את ההזדמנות שכולנו פה.

מר יצחק רוכברגר: אני אסביר. העובדה שחברי המליאה הם גם חברי הוועדה, בדרך כלל בצורה מסודרת, נכון, השאלה היא במקום – הוועדה צריכה לקיים דיונים בצורה מסודרת. מה שקורה במקרה הזה, מאחר שישנם שני נושאים שהם דחופים מאוד, נושא הכדורגל קיבלנו השבוע מכתב מהנהלת ההתאחדות לכדורגל וממשטרת ישראל, שאנחנו מחויבים לטיפול במגרש ולא יתנו לנו לשחק במגרש הכדורגל רמת השרון כל עוד לא נסדיר את הטיפול באצטדיון. דברים שלא נדרשנו אליהם בשנים קודמות. כמו למשל תאורה, הזזת גדרות, מצלמות שהם מחייבים אותנו. עונת הכדורגל מתחילה בחודש

הבא. אם אנחנו נלך עכשיו למסלול של עכשיו נקיים דיון במסגרת הוועדה וטה-טה-טה, אז אנחנו לא יכולים לפתוח את העונה. לא ייפתח. העלויות, ודנו על זה וחשבנו על זה, להוציא את המשחקים מחוץ למגרש למגרש אחר זה סדר גודל של הוצאה של בערך 600,000 ₪ לשנה.

מר אבי גרובר: זה לא רק עניין של כסף אבל, זה עניין שאנחנו צריכים לרצות שהמשחקים יהיו ברמת השרון.

מר יצחק רוכברגר: דקה. בגלל ועדת הכספים אני מדבר עכשיו על הכסף. זה סדר גודל של כמעט 600,000 ₪. מעבר לכך, הנושא הערכי. רמת השרון, כרגע אנחנו משקיעים במגרשי הילדים כדי שקבוצות הילדים, הנערים והנוער יהיו בתוך העיר וישחקו בתוך העיר ושיהיה להם מתקן ראוי. מה לעשות, ההנחתות של ההתאחדות לכדורגל נחתו עלינו זה השבוע, לא לפני 100 שנה. אנחנו יכולים להתחכם ולהגיד: רגע אחד, אוקיי, בואו עכשיו נתחיל זה, נתקע את זה עד ועדת הכספים. מאחר שהסעיף הזה מתיר, אנחנו לא חיכינו בכוונה לעשות איזשהו תרגיל, פשוט אמיתי, נקי, תום לב, פשוט קיבלנו הנחתה כרגע לעשות את זה, אין לנו ברירה.

ד"ר יונה ברגור: אבל זה לא נמצא בתקציב עד עכשיו, זו תוספת לתקציב.

מר יצחק רוכברגר: יש הגדלה לתקציב.

ד"ר יונה ברגור: מה המקורות?

מר יצחק רוכברגר: רגע, דקה. נשאלה שאלה ראשונה למה אנחנו מחליפים. אז אני מבקש עכשיו לחלק את ההצבעה לשניים. הצבעה ראשונה זה קודם כל שאני מבקש שהמליאה תדון בסעיפים האלה פה במקום ועדת הכספים.

מר עידן למדן: צריך להציג עכשיו את החומר, מה היה, מה המקורות התקציביים.

מר יצחק רוכברגר: תיכף, יסביר.

מר טל עזגד: אבל אנחנו צריכים לאשר את הדיון בשביל שהוא יתחיל להסביר.

מר יצחק רוכברגר: עכשיו הוא יסביר את הצד הכספי, אני רק דיברתי מלמעלה, ויש גם מנכ"ל פה שאמון על זה.

מר אבי גרובר: היועץ המשפטי צריך להיות קצת יותר בעניינים על הדברים האלה-

מר יצחק רוכברגר: הוא יצא לחופשה, לא רציתי לדחות את הדיון.

מר אבי גרובר: רק ביומיים האחרונים גיליתם שאתם רוצים להכניס את הנושא הזה?

מר יצחק רוכברגר: לא, הוא הסביר לך-

מר אבי גרובר: הוא היה צריך להגיד לך מראש לפי איזה סעיף אתה מעלה את זה עכשיו... של ועדת כספים.

מר יצחק רוכברגר: אני אסביר לך, תקשיב. הוא יצא לפני שבועיים לחופש. הוא חוזר בסוף השבוע. פחות משבועיים, שבוע וחצי.

מר אבי גרובר: אין בעירייה אף אחד אחר-

מר יצחק רוכברגר: תקשיב. אתה שואל אותי, אני עונה לך. עכשיו אתה חוקר אותי על משהו אחר? תקשיב לי. הוא בחופש, אוקיי? עכשיו, מה לעשות שקיבלנו שבוע שעבר את המכתב הזה, לא שאלתי אותו, אז עכשיו שאלנו.

מר אבי גרובר: גם שרונית קיבלת שבוע שעבר?

מר יצחק רוכברגר: לא, שרונית לא שבוע שעבר, אבל תן לי עכשיו דקה, דנים עכשיו על הכדורגל. אני מבקש שהמליאה תדון בתב"ר הזה כאילו היתה ועדה.

מר מאיר דורון: בכל הנושאים.

מר יצחק רוכברגר: בנושא הבא אותו דבר. תיכף נשאלת השאלה.

מר מאיר דורון: צריך פעם אחת להחליט שבמקום ועדת כספים ודי.

מר יצחק רוכברגר: אבל תיכף תישאל השאלה: 'גם זה דחוף?' תיכף תשמע.

ד"ר יונה ברגור: נכון.

מר יצחק רוכברגר: דקה, נדון גם על זה. סעיף-סעיף נדון בזה. אני מבקש המליאה תדון בתב"ר הזה כאילו היתה ועדת הכספים. מי בעד?

מר אבי גרובר: אני נמנע.

מר יצחק רוכברגר: אוקיי, אבי נמנע. הלאה. הסברת את זה.

מר טל עזגד: רגע, ראש העיר, אז בדיון אסור לו לדבר.

מר מאיר דורון: 10 בעד, 1 נמנע.

החלטה מספר 85: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 10, נמנע - 1) לדון בנושא: "אישור הגדלת תב"ר מספר 88 השקעות באצטדיון הכדורגל בסך 1,500,000 ₪" במקום ועדת כספים.

מר יצחק רוכברגר: הלאה.

מר גיל גורדון: מה שמדובר פה זה דרישות של ההתאחדות לכדורגל. למעשה מה שהוגדר בהתחלה, עשינו הערכה ראשונית, היה 1.5 מיליון ש"ח, שזה אמור לצאת מהקרנות שלנו של קרנות הפיתוח, כאשר יש מיליון נוסף שקרן המתקנים תקצה לנושא. כך שסך ההגדלה הדרושה-

מר אבי גרובר: תסביר מה זה הקרן.

מר גיל גורדון: כל המקורות זה 2.5 מיליון ש"ח. לגבי הנושא מה שמדובר, הכסף הגדול זה באמת תאורה. אם אני לא טועה, המנכ"ל ייתן את הפרטים, בסביבות 800,000 ש"ח זה רק עמודי התאורה.

מר מאיר דורון: יותר, 1.2 מיליון ש"ח.

מר גיל גורדון: בגדול, בכותרות, מבחינת ההוצאות מדובר על עמודי תאורה מאוד יקרים, מדובר על חומה שצריך להקים, שזה כבר נושא בטיחותי גם, מדובר על תאי שירותים נוספים.

מר הרצל נחום: לגבי החומה, יש את הקטע הדרום מערבי שהוא קטע לא בטיחותי. ניסינו למשוך לזה, להנשים את זה, זה הוצאות לתיקונים ופה ושם אבל זה כבר לא נושא, מה שנקרא, וצריך לפחות את הקטע הזה-

מר אבי גרובר: מה שערך פעם?

מר הרצל נחום: כן, בדיוק. את הקטע הזה צריך להחליף. יש את הדרישה של איגוד הכדורגל לגבי התאורה, צריך להחליף אותה לתאורה מאוד חזקה עם עמודים חדשים. הסיפור הזה עולה איזה 1.2 מיליון בערך בהערכות ראשוניות שלנו. הדבר הנוסף זה התאמה של ה... של המגרש, התאמה של הלוחות והכל-

מר מאיר דורון: העומס.

מר הרצל נחום: העומס, לדרישות החדשות. זה סדר גודל של בערך 680,000 ₪ כולל מערכת כריזה וכיבוי, ואת המערכת של המצלמות עפ"י דרישת המשטרה. זה 2.5 מיליון ₪, כאשר מתוך זה אנחנו מקווים לקבל בערך סדר גודל של מיליון ₪ מקרן המתקנים. אבל את התב"ר אנחנו חייבים להגיש על ה-2.5 מיליון ₪.

מר אבי גרובר: זה לא בטוח. העבודות זה ב-2.5 ומחר זה יהיה מיליון מקרן המתקנים.

!!!: לא הבנתי מה שאתה אומר.

ד"ר יונה ברגור: תנהל את הישיבה, ראש העיר.

מר אבי גרובר: איציק, אפשר שאלה? אם לא מקבלים את המיליון, עושים את העובדה או לא עושים את העבודה?

מר יצחק רוכברגר: עושים את העבודה.

מר אבי גרובר: זאת אומרת, גם אם זה עולה 2.5 – עושים. אז בוא נגיד.

מר הרצל נחום: אמרתי.

מר גיל גורדון: לא, אני הסברתי. הכל היה, כמו שהבנת, בצפיפות. בהערכה ראשונית אמרו מיליון וחצי, לאחר מכן, היום אם אני לא טועה, היתה ישיבה עם המהנדסים ועשו בדיקה יותר מדוקדקת וזה 2.5 מיליון.

מר יצחק רוכברגר: רגע, מה אני מבקש לאשר פה? אתה אמרת לי מיליון וחצי.

מר הרצל נחום: אנחנו מאשרים תב"ר של 2.5 מיליון, בהנחה שאנחנו צריכים לקבל מיליון ₪ בחזרה מקרן המתקנים.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני רוצה להסביר.

מר אבי גרובר: זה לא בהנחה ש- אתה מבקש מיליון מקרון המתקנים, נקווה לקבל.

מר מאיר דורון: אני רוצה להסביר לך. ישבתי עם אנשי מועצת ההימורים, תן לי לענות לך, אמרו: מגיע לכם כמיליון ₪ ממועצת ההימורים, אבל אם לא יהיה לכם מגרש לא תקבלו שום דבר. אז תעשו את התאורה ואתם מגישים, אנחנו נדאג לאשר לכם את המיליון ₪.

???: הגשנו.

מר יצחק רוכברגר: השאלה שלך היא במקום.

מר אבי גרובר: שהחלטה, זה לא יהיה בהנחה ש-, אלא בלי קשר ל-2.5 מיליון ₪, מי שירצה יאשר ומי לא, וכמה שנקבל נקבל.

מר טל עזגד: לא משנה כן או לא, הגשנו את הבקשה.

מר יצחק רוכברגר: המילה של ההנחה היא לא רלוונטית.

ד"ר יונה ברגור: חבר'ה, אנחנו מותשים לגמרי.

מר יצחק רוכברגר: אתם מתישים ואחר כך מותשים, אז מה לעשות. הצד הזה, השלישייה הזאת מתישה.

מר מאיר דורון: קדימה, אני רוצה להסביר. הנושא הולך בקרון המתקנים. אתה קודם עושה, אתה מגיש את הבקשה לסיוע. אם אנחנו לא נעביר את זה כעת בתב"ר אז גם לא נבקש, מפני שאי אפשר לבקש.

מר טל עזגד: אנחנו כבר הגשנו את הבקשה, הערכה של מיליון אנחנו מקבלים. אנחנו לא נקבל אם לא נתחיל את התהליך.

ד"ר יונה ברגור: יש לי בכל זאת שאלה בתור ועדת כספים שאנחנו יושבים עכשיו. בישיבה האחרונה של ועדת כספים, שגם נדמה לי היה אחרי

זה בעירייה, קיבלנו הסבר על 77 מיליון שיש להם עדיפות עליונה. עכשיו, מה יורד מה-77 מיליון?

מר יצחק רוכברגר: שום דבר לא יורד.

מר גיל גורדון: לפני כשבוע וחצי, שבועיים, קיימתי ישיבה עם המהנדס, עם מאיר דורון, כל הגורמים, יוסי וכן הלאה, שמתמצאים בנושא של היטלי השבחה. אותם המקומות שעל סמך התחזית שלנו בנו את ה-77 מיליון ש. כרגע אנחנו ראינו שיש התחלות בנייה ויש התעוררות בכיוון הזה, שיאפשר לנו לחרוג מתוך ה-77 בכ-5 מיליון נוספים.

ד"ר יונה ברגור: יפה. זאת אומרת, רגע, לא, התשובה לזה היא חלשה, גיל. אני אסביר לך למה. מפני שמה שאתה אומר, יש לנו עכשיו לא 77, אלא 82.

מר גיל גורדון: אני אומר שלפי הערכות שלנו-

ד"ר יונה ברגור: יהיה לנו 82. גם אז, על ה-82, אם לא היה לך המיליון וחצי היה לך פרויקט של מיליון וחצי. מה יורד? תמיד יורד משהו.

מר גיל גורדון: לא.

מר יצחק רוכברגר: למה?

ד"ר יונה ברגור: מפני שאם לא היה והיה לך היטלי השבחה, מפני שיש לך תקציב פיתוח של 115.

מר אבי גרובר: לא, יונה. אנחנו אז הבאנו 118.

מר שרגא קירשנר: אתם יוצאים מהנושא. הנושא הוא אם אתם מאשרים מיליון וחצי העלאה של תב"ר במגרש הספורט כדי שתיפתח-

מר יצחק רוכברגר: לא מיליון וחצי, 2.5 מיליון.

- ד"ר יונה ברגור:** על חשבון מה?
- (מדברים ביחד)**
- מר גיל גורדון:** אתה צריך את התוכנית להגיש.
- מר יצחק רוכברגר:** טוב, הבנתי. די, כבר התישו אותי.
- מר גיל גורדון:** רק אני אסביר, יונה שאל שאלה.
- מר יצחק רוכברגר:** מאיפה נפלה לי המועצה הזאת? תאמין לי, הייתי מעדיף כבר אז, היתה לי אופוזיציה, ידעתי מי נגד מי. חברים, בואו אני אסביר עוד פעם על הנושא של התב"ר. תראו, אנחנו לא מניחים, אנחנו יודעים שנקבל מיליון. אז אנחנו צריכים לאשר 2.5 כדי לקבל את המיליון, זו הנקודה הבסיסית.
- מר אורי לוי:** ואם לא נקבל את המיליון?
- מר יצחק רוכברגר:** נגיד שלא נקבל – עלינו.
- מר אורי לוי:** אכלנו אותה.
- מר יצחק רוכברגר:** אכלנו אותה.
- מר הרצל נחום:** אם לא נקבל 1.5 מיליון יהיה בשנה הזו ומיליון יהיה בשנת 2010.
- מר יצחק רוכברגר:** עזוב, שאל שאלה – קיבל. עלינו. אני רוצה לומר לך, שערורייה של ההתאחדות לכדורגל ומשטרת ישראל שבאים לנו חודש וחצי לפני זה, אומרים לך תעשה את זה.
- מר אורי לוי:** השערורייה הזאת כל שנה קורה.
- מר יצחק רוכברגר:** די, הלאה.

ד"ר יונה ברגור: אני מבין לגמרי, אין לי שום הסתייגות על ה-1.5

מיליון. נתנו לנו רשימה, היה 118, ב-118 היה סדרת פרויקטים עד אפס. אמרו שיהיו לנו סדרי גודל של 77 וכתבו מה ההעדפות. עכשיו באים ואומרים לנו: כנראה יהיה במקום 77 עוד 5 מיליון, יהיה 82. זאת אומרת, אילו לא היה הסיפור הזה, היינו מוסיפים עוד 5 מיליון לפרויקטים מסוימים. עכשיו אני רוצה לדעת על חשבון מה יורד-

מר יצחק רוכברגר: לא יודע. תקשיב, אני אסביר לך יותר מזה.

מר גיא קלנר: ואם היו מאשרים את יד לבנים שאתה הבאת, על

מה היו מביאים את הכסף? אל תעשה איפה ואיפה.

ד"ר יונה ברגור: ולא אישרו.

מר גיא קלנר: בגלל זה? בגלל הכסף?

ד"ר יונה ברגור: כן.

מר גיא קלנר: לא נכון.

ד"ר יונה ברגור: לא ישבו על יד לבנים כוועדת כספים.

מר גיא קלנר: אז משנים סדר עדיפויות, אז החליטו שצריך עכשיו

לעשות-

ד"ר יונה ברגור: אז תגיד על חשבון מה.

מר יצחק רוכברגר: לא יודע.

מר גיא קלנר: אז ישנו את זה.

מר עידן למדן: בדיוק, אתה לא דן על סדר עדיפויות.

מר מאיר דורון: הקיר הזה יהיה עם מראה פעם אחת, שתוכלו

לראות איך אתם נראים כולם.

ד"ר יונה ברגור: אני צריך לדעת על חשבון מה.

מר יצחק רוכברגר: אני לא יודע. לא יודע כרגע. כרגע אני מדבר על דחיפות. עכשיו אותו סיפור, אני מקווה שיעלה בישיבה הבאה הנושא של יד לבנים, שאנחנו נדע פחות או יותר הערכה של שיפוץ או משהו, יעלה, ייכנס, ואז נבדוק על חשבון מה זה יבוא.

ד"ר יונה ברגור: אז אני, יש לי הצעה משלימה לדבר הזה. קיבלתי את מה שאמרת, אני מבקש שאחרי שנאשר את התב"ר הזה של ה-1.5 מיליון ש"ח פלוס מיליון, שזה ברור לגמרי, שבהזדמנות הקרובה יהיה הסבר, או לא הסבר, פירוט על מה המיליון וחצי הזה, איזה פרויקט לא נכנס לסל הפיתוח אחרי שתבדקו את זה. זה כל מה שאני רוצה.

מר גיל גורדון: אבל זה מאוד פשוט. אמרנו, אם אתה זוכר, בישיבת ועדת כספים – יש לנו 118 מיליון ש"ח תקציב, מתוך זה אנחנו אמרנו שהמקורות שלנו זה 77 מיליון ש"ח. דהיינו, והגדרנו אותם מה זה ה-77, אם אתה זוכר. כל מה שלא נכנס ב-77 לא נכנס בעדיפות. עכשיו מופיע פה פרויקט חדש שמוסיפים אותו מעל ה-118, מגדילים את תוכנית הפיתוח שלנו ואומרים, אבל הוא נכנס בעדיפות ראשון. דחפנו את כל אותם אלו שמעבר ל-77

מר יצחק רוכברגר: תאמין לי, הוא הבין את זה, די.

ד"ר יונה ברגור: אוקיי, הבנתי. אני קיבלתי את ההסבר. ההסבר הוא כזה: אנחנו לא מחליפים פרויקט בפרויקט, אלא מגדילים את תקציב הפיתוח במיליון וחצי, זה מה שהוא אמר.

מר מאיר דורון: התשובה היא נכון.

ד"ר יונה ברגור: הבנתי ועכשיו תודה רבה.

מר עידן למדן: מה קורה פה בכלל עם העניין של מכרז או לא מכרז

בעניין של העבודות האלה?

מר גיל גורדון: מכרז חייבים.

מר עידן למדן: כי אם יש עבודה שכבר התחילה ועכשיו אנחנו

מפנים-

מר יצחק רוכברגר: עידן, אני אענה לך. כל דבר בכפוף לוועדות.

מר עידן למדן: זה דבר ראשון. דבר שני, וזה עלה לנו כמה פעמים,

עלה לנו העניין שעכשיו אנחנו הולכים להתחיל לחייב את אותם גופים ששתמשים במתקנים העירוניים בדמי השימוש.

מר יצחק רוכברגר: לא רלוונטי לנושא הזה.

מר עידן למדן: דקה, אני אגיד למה זה כן רלוונטי. האם ההשקעה

הזאת והתב"ר הזה ייחשב לצורך העניין מבחינת ההקצאה?

מר יצחק רוכברגר: לא. מה זה רלוונטי? בחיית עידן, די עם

החכמולוגיה. מספיק, לא רלוונטי.

מר עידן למדן: זה לא חכמולוגיה, זה דבר מאוד משמעותי.

מר יצחק רוכברגר: לא רלוונטי. אנחנו נדון אחר כך-

מר עידן למדן: אם אתה שם את זה ואתה ממשיך לא לתמחר את

הדבר-

מר יצחק רוכברגר: אנחנו נדון, אנחנו נקבל החלטה כפי שצריך. אנחנו

כרגע עונים לביקורת שהיתה בדבר שימוש במתקנים של העירייה, הן

בכדורגל, הן בכדורסל, הן בבתי הכנסת ובמגרשים, באצטדיון וכל הדברים

האלה. אנחנו עונים תשובה לעניין הזה, מתייחסים לנושא הזה, נקבל החלטות

לגבי העניין הזה. גם זה יהיה בתוך העניין. אני לא רוצה עכשיו ספציפית, די עם זה. טוב, חבר'ה, אתם מותשים.

מר אורי לוי: אני רוצה להגיד משהו, אני מצטער, בקשר לכדורגל. זה סכום נכבד.

מר יצחק רוכברגר: מאוד.

מר אורי לוי: אני רוצה שכולם תבינו, זה סכום נכבד, זה לא כסף קטן. 1.5 או 2.5 מיליון זה לא משנה, זה סכום נכבד שאנחנו משקיעים במגרש הכדורגל שבו משחקת הקבוצה המקצועית של רמת השרון. על זה מדובר.

מר מאיר דורון: וגם הנוער והנערים.

מר אורי לוי: ב-99% הקבוצה הבוגרת, וזה בסדר, אין לי בעיה עם זה. ליד המגרש הזה יש מגרש האימונים, שבו משתמשים 99% הקבוצות האחרות של כדורגל ברמת השרון.

מר יצחק רוכברגר: אמת.

מר אורי לוי: וגם הקבוצה הבוגרת משתמשת בו כשהמגרש הגדול לא מספיק טוב. המגרש השני הוא מוזנח, הוא לא מטופל. כל הנושאים האלה של תאורה וכסאות וכל הדברים האלה לא מטופלים בו, ויש פה איזשהו חוסר איזון מוגזם בין ההשקעה העצומה באצטדיון, שנכון שזה בקשות של ההתאחדות, לא שלנו, היינו מוותרים על זה. בין האצטדיון הזה לבין המגרש הנוסף שיש. אני מבקש שבמגרש הזה, יושקעו בו גם-

מר יצחק רוכברגר: כמה זמן?

מר מאיר דורון: 150,000 ₪.

מר יצחק רוכברגר: לא זה. כמה זמן? אני שומע על הזמן הזה, כבר שנה אני שומע. כמה זמן יעשו לביצוע?

- אדר' ולדימיר לוינ:** חודשיים.
- מר יצחק רוכברגר:** למה חודשיים?
- מר טל עזגד:** למה, איציק? בסדר, זה תחילת העונה.
- ד"ר יונה ברגור:** מתחיל בעוד חודשיים, לא גומר בעוד חודשיים.
- מר יצחק רוכברגר:** למה זה חודשיים?
- ד"ר יונה ברגור:** לא, מתחיל עוד חודשיים.
- אדר' ולדימיר לוינ:** זה מכרז.
- מר מאיר דורון:** מה אתה רוצה לעשות שם? מושבי ההורים, קיים כבר מכרז.
- מר יצחק רוכברגר:** בדקת את הנושא של להעביר אותם אולי? אלה שנמצאים בבית הספר.
- מר מאיר דורון:** בקרוואן, הם לא מתאימים.
- מר יצחק רוכברגר:** בדקתם את זה?
- מר מאיר דורון:** כן, בדקנו.
- מר יצחק רוכברגר:** אני מבקש לזרז את העבודות. צודק אורי לוינ במאה מיליון אחוז. די כבר, זה כבר בושה. מדובר על זה כבר כמה זמן?
- מר הרצל נחום:** חלק ממה שהוא אומר ישרת גם את המגרש הזה, מכיוון שמערכת החשמל הולכת להיות משודרגת, שזה גם ייתן מענה למגרש הזה. היום אי אפשר להוסיף, בגלל שהכוח לא יכול לתת את כל התוספת.
- מר יצחק רוכברגר:** חודשיים סגרנו, תודה. מי בעד אישור הגדלת התב"ר שמספרו 88 בסך 2.5 מיליון ש"ח השקעות באצטדיון הכדורגל, בכפוף לכך ובתקווה שנקבל גם מיליון ש"ח.

בלי בכפוף, בתקווה. !!!

בתקווה אמרתי. בכפוף לתקווה. מר יצחק רוכברגר:

10. מר מאיר דורון:

מי נגד? מי נמנע? 2. מר יצחק רוכברגר:

אתה לא בכלל? מר מאיר דורון:

הייתי בעד. !!!

אז 11 בעד ו-2 נמנעים. מר מאיר דורון:

החלטה מספר 86: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 11, נמנעים - 2) הגדלת

תב"ר מספר 88 השקעות באצטדיון הכדורגל בסך 2,500,000 ₪.

מקורות המימון יהיו: קרנות הפיתוח

1,500,000 ₪ **השתתפות מועצת ההימורים** **1,000,000 ₪**

8. אישור מועצת העיר הגדלת תב"ר 164 השקעות בבריכת שרונית הגדלה

בהיקף של 600,000 ₪.

סעיף 8 אני לא מעלה אותו. למה? מר יצחק רוכברגר:

בגלל ההתשה. מר מאיר דורון:

התשתם אותי. מר יצחק רוכברגר:

בגלל ההתשה הוא לא מעלה אותו. אני אומר לכם מר מאיר דורון:

את האמת.

- מר יצחק רוכברגר:** ישיבה הבאה נעשה ישיבת כספים.
- מר אבי גרובר:** אבל אם אתה עושה שרונית, זה מתחיל עוד חודש, אתה מאשר אותו, מתי תעשה את זה? כשיגמר הקיץ?
- מר יצחק רוכברגר:** אתה גם צודק.
- מר אבי גרובר:** מה שאמרתי מקודם, זה שהיועץ המשפטי צריך להיות. אם אין הוא פה, צריך להיות גם יועץ משפטי, צריך להיות ממלא מקום יועץ משפטי, צריך להיות משהו.
- מר טל עזגד:** אבי, אנחנו מסכימים איתך. נו, מה לעשות?
- מר יצחק רוכברגר:** אז בוא נעלה את זה.
- מר אבי גרובר:** בוא נגמור עם זה.
- מר יצחק רוכברגר:** חברים, רגע, דקה.
- מר מאיר דורון:** אתם מוכנים שנעלה את זה?
- מר אבי גרובר:** כן.
- מר מאיר דורון:** אני אומר לכם-
- מר עידן למדן:** מישהו אמר לכם לא להעלות? אתה אמרת שלא נעלה. כבר הצבעתם שנדון בשני אלה בתור ועדת כספים.
- מר יצחק רוכברגר:** מי בעד לדון על התב"ר 164?
- מר מאיר דורון:** כולם, פה אחד.
- אבי גרובר:** לא.
- מר מאיר דורון:** אתה נמנע?
- מר יצחק רוכברגר:** אתה עוזר לי ונמנע? אני לא מבין את זה.

12 ו-1 נמנע.

מר מאיר דורון:

החלטה מספר 87: הוחלט ברוב קולות (בעד – 12, נמנע – 1) לדון בנושא: "אישור מועצת העיר הגדלת תב"ר 164 השקעות בבריכת שרונית הגדלה בהיקף של 600,000 ₪" כוועדת כספים.

מר עידן למדן: אם אתה נגד תצביע נגד, אם אתה בעד תצביע בעד, ולגופו של עניין גם תימנע.

מר שרגא קירשנר: עכשיו או שאתה אתנו או שאנחנו לא דנים בזה.

מר מאיר דורון: בסדר, תקשיבו. מתקן שרונית, שאני לא יודע אם לקרוא לו קאנטרי או בריכה, זה הפתיע את כולם. אנחנו נמצאים ב-1,300 מנויים. כדי להשוות לשנה הקודמת, זה היה 400. אנחנו חייבים להגדיל את השטח ואין מספיק מתקנים כדי להתאמן וכל הדברים האלו. אנחנו שנה הבאה כנראה נעשה קומה נוספת. אנחנו כעת צריכים 600,000 ₪, שהם כולם בנכסים, שום דבר לא משכורות ולא שום דבר אחר. זה כולם או מתקנים או הגדר החדשה מסביב ומילוי עם דשא של המתקן הזה. זה 600,000 ₪ שהגדר, אנחנו לוקחים חלק, אנחנו לוקחים אחורנית על שטח ממזרח למתנ"ס. חייבים להגדיל את המקום. בבריכה בשבת האחרונה לא היה מקום.

מר אורי לוי: מגדילים את שטח הבריכה?

מר מאיר דורון: כן. לא את המים.

מר טל עזגד: תן לגיל רגע לפרט את זה.

מר גיל גורדון: התב"ר הזה מורכב מכמה סעיפים. אחד מהם זה באמת הדבר הדחוף שמדובר פה, שההיקף שלו, אם אני לא טועה, משהו

בסביבות בין 50 ל-100 אלף ₪. זה להתאים סככות, דשא וגדר לפי כל הדרישות של הבטיחות. בנוסף לזה, ציוד של חדר הכושר זה כבר כספים יקרים, כאשר הכספים האלה בעבר, משנה שעברה, למעשה יצאו מהתקציב השוטף והעירייה לא עשתה העברה לצורך הנושא הזה מתקציב התב"ר.

גב' שירה אבין: כבר דיברנו על זה בעבר.

מר גיל גורדון: זה עלה 600,000 ₪ רק המתקנים בחדר הכושר, קיבלנו 200,000 ₪, אפרופו מה שאמרת, מקרן המתקנים.

מר טל עזגד: הגיעו, עברו אלינו.

מר גיל גורדון: ונשאר עוד 423,000 ₪, שצריך עדיין להשלים ולהעביר אותם לחברה לספורט.

מר טל עזגד: אגודת הספורט.

מר גיל גורדון: צריך להעביר אליהם את הכספים האלה. כשאנחנו עושים את כל החיבור ביחד, בנינו פה 423,000 ₪ פלוס משהו בסביבות 70 עד 100 אלף ₪, ועוד השארנו רזרבה לבלתי"מ – בלתי צפוי מראש, או דברים נוספים.

מר מאיר דורון: זה למתקנים של ריצה ומשקולות.

מר אורי לוין: פיזית בשטח, מחר בבוקר, ה-600,000 ₪ האלה, גדר ודשא אני מבין – 100,000 ₪, אוקיי. היתר זה לתשלום חוב או לקנות דברים נוספים?

מר גיל גורדון: זה דברים שנרכשו בשנה שעברה, כולל גם למשל כל זה שאתה מעביר את הכרטיס.

מר אורי לוין: לא משנה, דברים שכבר נרכשו.

מר גיל גורדון: נרכשו, אבל יצאו מתקציב שוטף. צריך לעשות בזה סדר, זה משהו שצריך לעשות אותו בתב"ר.

מר גיא קלנר: אז למה זה בלחץ?

מר טל עזגד: אני אסביר לכם למה זה בלחץ. הדברים נמשכו ונמשכו. הדברים האלה נמשכו המון זמן, משהו כמו מהלך של שנה וחצי, השניים האחרונות. כרגע הכסף הזה חסר בתקציב השוטף של אגודת הספורט. אני, בכובעי כיו"ר אגודת הספורט וכאחראי על המאזן שלה, לא יכול להציג מאזן. אנחנו כרגע במאזן שלילי כתוצאה מהדבר הזה. לכן העירייה בכל מקרה חייבת לגמור את ההשקעה הזאת ולהעביר את הכסף. אז מדובר פה על 600,000 ₪ ש-200 קיבלנו ועוד ההשקעות החדשות. זה פחות או יותר סדרי הגודל. כרגע זה במינוס באגודת הספורט. זה תב"ר השקעות.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה להסביר גם למה נמנעתי וגם למה אני אמנע בהצעה הזאת. מה שקורה, שוב אנחנו מגדילים את תקציב הפיתוח בעוד 600,000 ₪. זאת אומרת, עכשיו מצאו שני נושאים נורא דחופים ולפי גיא קלנר בית יד לבנים לא דחוף. אני אומר שזה יותר דחוף.

מר גיא קלנר: אני אמרתי שזה לא דחוף? אל תסלף את מה שאמרתי. אמרתי שזה דחוף, אבל את החוק שאתה מחיל על מגרש הספורט תחיל גם על ההצעות שלי.

ד"ר יונה ברגור: אבל לא קיבלנו.

מר גיא קלנר: בסדר, אבל לא שאלת מאיפה יבוא הכסף.

ד"ר יונה ברגור: עכשיו מה יקרה? הצעד הבא, ולא טוב לי עם זה, למרות שאני זה, יבוא איציק רוכברגר ומאיר דורון ויציעו עוד תוספת בבית

יד לבנים משום שהם משוכנעים בזה שצריך, ויגדילו עוד את תקציב הפיתוח.
אבל זו חבית ללא תחתית.

מר מאיר דורון: לא נכון.

ד"ר יונה ברגור: זאת השאלה שלי.

מר מאיר דורון: יד לבנים הופיע בתקציב המקורי.

ד"ר יונה ברגור: לא השנה. השנה אין כלום.

מר מאיר דורון: במקורי, כשישבנו איתך על זה, הוא הופיע בתקציב.

מר יצחק רוכברגר: שנה שעברה.

מר עידן למדן: זה נדחה ל-2010.

ד"ר יונה ברגור: אני לא מדבר על יד לבנים, אני מדבר על זה שיש לנו-
לנו-

מר מאיר דורון: אז תן לי דקה. תקשיב דקה, יונה.

ד"ר יונה ברגור: אתם מגדילים, אין לנו מספיק כסף-

מר מאיר דורון: יונה, תן לי להסביר לך משהו. אנחנו נמצאים בחודש יולי.

מר יצחק רוכברגר: תקשיבו טוב, אני לא אשב אתכם פה כל הימים בישיבות מליאה. ישיבה, שאילתא אחת, הצעה לסדר אחת. לא מעלה שום זה. חבר'ה, אנחנו נשב פה עד הבוקר, לא הגיוני. מועצה של 14 מתוך 15 אני יושב יותר גרוע ממה שהיה לי פעם.

מר מאיר דורון: ההוצאה של יד לבנים לא תהיה ב-2009.

מר יצחק רוכברגר: מה זה הדבר הזה? מי צריך 14? אני רוצה קואליציה של 10, לא רוצה 14.

???: אז תנפה כמה.

מר יצחק רוכברגר: מספיק כבר, מה זה?

מר עידן למדן: אני רוצה כן לברך על זה שלשם שינוי יש ישיבה שנמשכת כמו שצריך. אני חושב שהרבה זמן לא היתה ישיבת מליאה כזאת שישבנו...

מר אבי גרובר: מי שלחוץ שילך הביתה.

מר עידן למדן: מי שעייף שילך הביתה.

מר מאיר דורון: אבי, אל תפריע לי. אני עונה ליונה. אבי!

מר אבי גרובר: לא, זה עניין עקרוני. מביאים פה שורה של 600,000, אתה שם פה מייל מהגזבר-

מר יצחק רוכברגר: מה זה ה... המלוכלך הזה? תסביר לי. לא אתה מלוכלך, תרגיל מלוכלך. תקשיב, אני אסביר לך למה התרגיל שלך מלוכלך. אני רציתי לדחות את זה לדיון הבא, כדי שנדון בזה בוועדת כספים.

מר אבי גרובר: לא בסעיף הזה.

מר יצחק רוכברגר: רציתי לדון על זה לישיבה הבאה, אמרתי נעשה ישיבת כספים. הצבעת נמנע. אמרתם, אתה אמרת: 'תשמע, תעלה את זה, זה חשוב, העונה נגמרת'. אני מעלה את זה, עכשיו אתה אומר לי סעיף אחד. שלא תהיה בריכה, אתה אשם, לא אף אחד אחר. אתה אשם ואתה אשם.

מר אבי גרובר: איציק, אל תעשה פופוליזם.

מר יצחק רוכברגר: חבר'ה, תודיעו לאנשים, אדון גרובר נגד הבריכה.

תמשיך הלאה. עזוב, נו. מה זה משחקים משחקים פה?

מר אבי גרובר: איציק, תהיה רציני. כמו שהעברת את המייל הזה,

שנייה, מאיר, זה עניין עקרוני. כמו שהעברת את המייל הזה, ויושב כאן הגזבר ויודע להסביר את כל ה-600,000-

מר טל עזגד: אני עדיין עומד על זה שצריך לדון בזה, אני צריך

לשלם משכורות לאנשים.

מר אבי גרובר: בטח שצריך לדון בזה.

מר יצחק רוכברגר: מה זה קשור למשכורות?

ד"ר יונה ברגור: אני לא פרובוקטיבי.

מר יצחק רוכברגר: אתה ממש לא פרובוקטיבי.

מר עידן למדן: די, שקט, מה יש לכם?

מר מאיר דורון: בניגוד לשני אלו שהם ביצוע מיידי שאני חייב

לעשות אותם, יד לבנים פרט לתכנון לא צריך השנה. השנה זה רק הולך תכנון.

הסברתי את זה אז, אני מסביר את זה שוב כעת. זה הכל הולך בתקציב 2010.

לכן זה לא שאני אביא כעת 2 מיליון ואגיד יד לבנים. מפני שיש בעיה

בקונספציה, אנחנו צריכים לשבת עם הוועדה. חבר'ה, אתם רוצים סתם

למשוך? אני רוצה את יד לבנים, אכפת לי לסדר את זה.

מר טל עזגד: איציק, יש כאן דבר אחד מאוד מהותי.

ד"ר יונה ברגור: תסגור את הישיבה בצורה נאותה, לא ככה.

מר יצחק רוכברגר: אני לא סוגר את הישיבה בצורה נאותה.

ד"ר יונה ברגור: לא לסגור, לסיים אותה.

מר טל עזגד: מאיר, אני יכול רגע? יש פה משהו מאוד מהותי.
הבריכה הזאת מכניסה כסף, אנחנו הולכים וגדלים שם בפעילות וגדלים בהכנסות. אגודת הספורט לא תיקח את הכסף לכיסה ותחלק דיבידנדים. גם אם יהיו עודפים, הם לא ילכו לטובת ספורט או השקעות, הם יחזרו לעירייה. אתם צריכים להבין שהדבר הזה הולך ומתפתח ורק גדל, ונוכל גם לתת בסוף העונה דיווחים בצורה שקופה על כל מה שקורה בקטע הזה של שרונית. כרגע הבקשה היא לגמור את זה, להשלים את מה שהיה, ואנחנו נמשיך לדווח ולהראות את ההכנסות, ואנחנו עם רווחים. זה יחזור לעירייה. זה לא משהו שאנחנו הולכים להשתמש בו לזה.

מר אורי לוי: זו הלוואה?

מר טל עזגד: זו לא הלוואה, לא קוראים לזה הלוואה, זה תב"ר.

מר מאיר דורון: יונה וזה, תקשיבו דקה. היו כאן המשלחת הצרפתית, הם אמרו, מתקן כזה, הם היו שם בסיוור. מתקן כזה הם עוד לא ראו.

מר יצחק רוכברגר: מה זה רלוונטי? אתה משכנע אותם כאילו הם אמרו משהו על המתקן.

מר מאיר דורון: אנחנו הולכים מכספי הבריכה לבנות קומה שלישית, כדי להגדיל את המועדון שכולו נכס עירוני.

מר גיא קלנר: אז למה אתה צריך את התב"ר?

מר מאיר דורון: שנה הבאה.

מר טל עזגד: כי חלק מההשקעה באה מהתקציב השוטף של אגודת הספורט.

ד"ר יונה ברגור: הבעיה שלי, חלק מהבעיה היא ההסתכלות-

- מר יצחק רוכברגר:** ירד מסדר היום. לא רוצה בריכה.
- ???:** למה? אני בעד.
- מר יצחק רוכברגר:** אל תהיה בעד, לא רוצה בעד. לא רוצה להצביע.
- מר אורי לוי:** אני נגד.
- מר יצחק רוכברגר:** שינהל את הישיבה.
- מר מאיר דורון:** מי בעד ההצעה לתת את ה-600,000 ש האלו כתב"ר?
- מר אורי לוי:** מה פתאום? למה לתת 600,000?
- מר יצחק רוכברגר:** תקשיב טוב מה אני אומר לך. תקשיב אתה, תקשיב גם אתה.
- מר טל עזגד:** זה לא 200,600 כבר קיבלנו.
- מר יצחק רוכברגר:** תמשיכו לשאול את השאלות הזיוני שכל שלכם, תלכו לאופוזיציה שניכם, שמעתם? נמאס לי מזיוני השכל שלכם, שניכם. נמאס. לא, לא, אל תעשה לי זה. כל הזמן ה... השאלות, השאלות. לא עוד. נגמר. לא טוב? לך אליו, נגמר הסיפור. אני הלכתי.
- מר מאיר דורון:** עכשיו תנו לי בשקט להסביר.
- מר יצחק רוכברגר:** נמאס לי מזה. מה זה פה? מי אתם בכלל ש...
- מר מאיר דורון:** אורי, אל תלך.
- מר יצחק רוכברגר:** מה זה הדבר הזה?
- מר אורי לוי:** גם ראש העיר הולך.
- מר מאיר דורון:** אבל לפחות שאני אסביר לך. שאני אסביר לך לפחות.

ד"ר יונה ברגור: גם אני הולך.

מר מאיר דורון: מתוך ה-600,000 ש"ח, 200,000. יונה, בוא.

ד"ר יונה ברגור: לא, אני לא מוכן שראש העירייה ידבר אליי בצורה

כזאת, אני מצטער. אני לא התקפתי אותו ברמה האישית ואני לא מדבר על

זיוני שכל ואני לא מוכן שידבר אליי על זיוני שכל. בזה נגמר הסיפור. גם אני,

גם לי יש-

מר יצחק רוכברגר: יונה...

ד"ר יונה ברגור: הוא אמר לי זיוני-

מר יצחק רוכברגר: אני אומר לך את זה עכשיו, לך לאופוזיציה ואתה

לאופוזיציה. לא רוצה אותך בקואליציה. מרגע זה אתם באופוזיציה, תלכו.

לא רוצה אתכם שניכם ביחד. שמעת? לא רוצה אתכם. שניכם, לא רוצה

אתכם.

???: תכבד את הבנאדם. עושים לך כבוד, אתה הבנאדם

הכי מבוגר פה-

מר יצחק רוכברגר: נגמר. גזענים שניכם. גזענים שניכם. גזענים שניכם.

יש לי מה להגיד לכם הרבה. לא רוצה אתכם, אין הסכם קואליציוני. ברגע זה

שניכם באופוזיציה. נגמר הסיפור. נגמר הסיפור. מרגע זה אתם לא

בקואליציה. לא רוצה אתכם יותר איתי. אין הסכם, תודה רבה. לכו

לקיבינימט. לא רוצה לראות. ככה אני רוצה לדבר. כל דבר מתישים אותו

בוועדה, מתישים אותו בזה, הורגים אותו בשאלות. יש גבול. אתם לא יפי

הנפש, אתם לא מנהלים את העיר הזאת, אתם חברי מועצה צבועים,

מתחסדים, יפי נפש. לא מתאימים לי. לא מתאימים לי שניכם. נגמר הסיפור.

אגב, כל מה שקשור לנושא של יד לבנים, זה לא קשור אחד לשני. לא קשור, בזה נגמר. מבחינתי הישיבה הסתיימה, תודה רבה.

מר מאיר דורון: רגע, רגע. דקה. סליחה, רגע.

מר טל עזגד: איציק, חייבים...

מר יצחק רוכברגר: לא חייב שום דבר.

מר מאיר דורון: זה מילא, על זה אני מוותר. אני לא אוכל להתקדם בנווה גן. אני מבקש מכם להישאר.

מר יצחק רוכברגר: שב אתה, תנהל את הישיבה.

מר מאיר דורון: אני אנהל. יונה ברגור ועידן, אני מבקש.

גב' שירה אבין: הוא סגר, די.

מר אבי גרובר: הוא אמר 'אני סוגר את הישיבה', ראש העיר סוגר את הישיבה.

מר מאיר דורון: אבי, תשבו רגע אחד. אני רוצה רק נושא אחד. יש לי חוזה עם חברה שנתנו לה-

מר טל עזגד: עזוב, מה אכפת לי מהחוזים, לא חוזים. אני צריך את העניין של אגודת הספורט. עכשיו אני לא יכול לשלם משכורות מחרתיים בבוקר. אתם מזלזלים בזה, תקחו את התיק הזה ותלכו איתו גם כן.

???: למה? אבל מאשרים את זה.

מר טל עזגד: אתה רואה שהוא לא מאשר.

מר מאיר דורון: שב רגע. טל, בואו רגע. מספיק עם ההיסטריה הזאת. סליחה, עידן, אני מבקש ממך להישאר. חברי המועצה...

מר טל עזגד: לא, נתתם לי ביד מיליונים ואני צריך לגמור את הסיפור הזה פעם אחת ולתמיד.

מר מאיר דורון: עזבו אותי כעת קואליציה-אופוזיציה, אני מבקש מכם דברים של עבודה.

מר טל עזגד: לא אצביע על כלום עד שלא יצביעו על זה. מאיר, אני מבקש. עד שלא יצביעו על הבריכה אני לא אצביע על כלום.

מר מאיר דורון: אני גם אצביע על הבריכה. אני רוצה רק להסביר למה לא נתתי להפסיק את הישיבה. אין לנו חוזה, אנחנו קיבלנו סוף-סוף את ההסכמה של הכפר הירוק להתחיל לבצע שם עבודות.

מר אבי גרובר: מה זה? איזה סעיף זה?

מר מאיר דורון: 11.

מר אבי גרובר: זה עם המכתב שמדבר בעד עצמו?

מר מאיר דורון: כן.

מר אבי גרובר: יש מכתב, כתוב 'המכתב מדבר בעד עצמו' ובמכתב לא כתוב שום תשובה אחת הגיונית להגדיל את הפרויקט ב-50%. אני לא מצליח להבין.

מר מאיר דורון: יונה, בוא שב על ידי. עידן, בוא הנה.

מר אבי גרובר: הוא רוצה עוד כסף, על מה?

מר מאיר דורון: אני אסביר. עכשיו תנו לי רק לגמור על הנושא של ה-600,000 ₪. שאל אורי ואני רוצה לענות.

מר אבי גרובר: הצבענו על שרונית או לא הצבענו? בואו נגמור נושא. בואו נצביע ונגמור את הנושא.

מר מאיר דורון: מי בעד הגדלת התב"ר ב-600,000 ₪? 9. מי נמנע?
נגד?

ד"ר יונה ברגור: אני לא מצביע.

מר מאיר דורון: לא מצביע.

מר טל עזגד: רק תציין שהמקור זה מתקציב התכנון.

מר אבי גרובר: הצבעתי בעד.

מר טל עזגד: קרנות הפיתוח.

מר מאיר דורון: המקור, כמו תמיד, זה קרנות הפיתוח, ו-200,000 ₪ של המועצה להסדר הימורים.

החלטה מספר 88: הוחלט לאשר פה אחד (ד"ר יונה ברגור לא משתתף בהצבעה) הגדלת תב"ר 164 השקעות בבריכת שרונית הגדלה בהיקף של 600,000 ₪. מקור תקציבי: 400,000 ₪ מקרנות הפיתוח, 200,000 ₪ מהמועצה להסדר הימורים.

11. הגדלת חוזה, מכרז מספר 1/12007 – כביש עוקף מערבי וציר רצועת הנופש.

מר מאיר דורון: עכשיו נווה גן. ולדימיר, תסביר אתה.

אדר' ולדימיר לוי: יש קבלן שמבצע את העבודות בנווה גן. עקב דרישות של משרד התחבורה ועיריית תל אביב, זה גם קשור למשרד

התחבורה. היינו צריכים לעשות עוד עבודות נוספות, כמו פתאום רצו כיכר בפינה של בית העלמין.

מר מאיר דורון: אתה לא מדבר על מה זה. זה כביש שהולך מנווה גן וכל בית העלמין קריית שאול.

אדר' ולדימיר לוינ: זה כביש בשכונת נווה גן.

(מדברים ביחד)

מר מאיר דורון: די, שקט.

מר אבי גרובר: האם תוספת העבודות היא לפי המחירון שסוכם עם הקבלן בזכייתו במכרז?

אדר' ולדימיר לוינ: נו בטח. אין דרך אחרת.

מר אבי גרובר: על 400,000 ₪ אנחנו הולכים למכרז ואנחנו פה נותנים 6 מיליון ₪ בלי מכרז, בלי כלום.

מר מאיר דורון: אבי, השאלה שלך מצוינת, אבל תן לנו לענות. זו אותה דרך שמובאת. עולה בדעתך שבגלל הדרישות של משרד התחבורה ולעשות עוד פינה אני אכניס עוד קבלן?

מר אבי גרובר: 6 מיליון ₪ על עוד פינה?

מר מאיר דורון: לא, הוא עשה, תקשיב דקה.

מר אבי גרובר: אתה בא אלינו אחרי, זה הכל כבר מוכן?

מר מאיר דורון: לא, לא בוצע. איזה בוצע? לא בוצע.

מר אבי גרובר: אני שואל, אני לא מבין. אתה אומר הוא כבר היה. אני אגיד לך מה מעצבן. שאנחנו באים לפה עם מכתב 'שמדבר בעד עצמו', שלא כתוב במכתב הזה כלום. לא כתוב כלום על כל העבודות האלה שאתה

צריך לעשות. אנחנו באים לפה והפתעות – פתאום צריך לעשות עוד פינה ועוד פינה ועוד פינה. אני רוצה באופן רציני, שנדע על מה אנחנו מדברים.

מר מאיר דורון: תן לי לענות לך. ...25% האלו להעביר בהחלטת מועצה. מאחר והדרך היתה צריכה להיות בהתחלה מסלול ומשרד התחבורה אמר לא-

מר אבי גרובר: למה זה לא בוועדת כספים?

אדר' ולדימיר לוי: כי זה חוזה עם קבלן.

מר מאיר דורון: תן לי לענות לך. זה לא ועדת כספים. הגדלת חוזה כתוב בחוק המכרזים בסמכות מועצת העירייה.

אדר' ולדימיר לוי: לא תב"ר. בתב"ר יש כסף. זה חוזה עם הקבלן שמבצע. בתב"ר 20 מיליון ₪.

מר הרצל נחום: אתה לא מאשר את התקציב, אתה מאשר את ההגדלה של המכרז.

מר אבי גרובר: זאת אומרת, במקום שמישהו אחר היה מבצע, הוא ממשיך לבצע. אני שואל.

אדר' ולדימיר לוי: כן, אבי.

מר הרצל נחום: אנחנו אישרנו בנווה גן 20 מיליון ₪ תב"ר, אתה זוכר?

מר אבי גרובר: מתוך התקציב של ה-20 מיליון ₪-

אדר' ולדימיר לוי: כן, אבי, הבנת נכון.

מר אבי גרובר: אז מה ה-9 מיליון ש"ח שאישרנו? אישרנו עוד 9

מיליון ש"ח, שזה עבודות שימשיכו להיות. בלי קשר, עכשיו זה דברים שנוספו ב-6 מיליון ש"ח.

מר מאיר דורון: דקה, אנחנו לא מוסיפים-

אדר' ולדימיר לוינ: זה לא תקציב.

מר מאיר דורון: בהערכה נתתי את זה.

מר הרצל נחום: אין תוספת תקציב.

מר מאיר דורון: תקשיב דקה. בהערכה שמתי את זה. בהערכה הכוללת של הדרכים.

מר אבי גרובר: אז למה לא עשית מראש מכרז על כל הדבר הזה?

אדר' ולדימיר לוינ: אי אפשר. אנחנו נותנים לך רק דוגמא אחת. פה בפינה היה צריך להיות פשוט פנייה. משרד התחבורה דרש פה כיכר. ויש שם עמוד מתח עליון. כדי לעשות פה כיכר היינו עכשיו צריכים גם להזיז את הקיר ותיקון של בית העלמין האזרחי.

מר מאיר דורון: אנחנו מראים לך שאנחנו לא מנסים להתחכם.

מר אבי גרובר: אני לא אומר שאתה מנסה להתחכם. אבל זו תוספת, זה לא במקום עבודות אחרות.

אדר' ולדימיר לוינ: נו, זו תוספת. אני אומר שזו תוספת. זה במסגרת הכביש.

מר אבי גרובר: לא, הוא אומר שזו לא תוספת.

מר מאיר דורון: יש לי תקציב בלתי צפוי, 12 או 20 מיליון ש"ח, ששמתי על עבודות שונות.

- אדר' ולדימיר לונן:** זה 20 מיליון ₪.
- מר אבי גרובר:** לא בתב"ר הזה, בכלל.
- מר אבי גרובר:** לוקחים מהסעיף הכללי, מעבירים לפה. תסביר כמו שצריך. הוא אמר לי שמתוך ה-20 מיליון ₪ של נווה גן הוא שם את הכסף.
- מר מאיר דורון:** חיים, בוא נצביע. מי בעד אישור? רק רגע, נצביע. מי בעד? איציק, אתה בעד?
- מר אבי גרובר:** זה מהר לי מדי. אני רוצה לחשוב על זה שנייה.
- מר מאיר דורון:** אז תימנע.
- מר אבי גרובר:** לא רוצה להימנע. בעד.
- ???:** בעד. כולם בעד, פה אחד.
- מר מאיר דורון:** חבר'ה, תודה.

החלטה מספר 89: הוחלט לאשר פה אחד הגדלת חוזה, מכרז מספר 1/12007 – כביש עוקף מערבי וציר רצועת הנופש.

פרח מלך
 עוזרת ראש העירייה
 וסמנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

3. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, אבי גרובר בנושא מתחם בילויים לנוער בקיץ.

החלטה מספר 82: הוחלט ברוב קולות (נגד - 2, נמנעים - 4) להסיר מסדר היום את ההצעה לסדר של חבר מועצת העיר אבי גרובר בנושא מתחם בילויים לנוער בקיץ.

6. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, גיא קלנר בנושא מאבק לשחרור גלעד שליט.

החלטה מספר 83: הוחלט לאשר פה אחד פרסום הודעה לפיה עיריית רמת השרון קוראת לשחרורו של החייל החטוף גלעד שליט. מועצת העיר מסמיכה את חבר המועצה - מר גיא קלנר ואת מנכ"ל העירייה לבחון פעילויות לקידום הנושא.

10. אישור פרוטוקול ועדת הקצאות.

החלטה מספר 84: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 10, נמנעים - 2) לאשר את פרוטוקול ועדת הקצאות.

7. אישור הגדלת תב"ר מספר 88 השקעות באצטדיון הכדורגל בסך ₪ 1,500,000.

החלטה מספר 85: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 10, נמנע - 1) לדון בנושא: "אישור הגדלת תב"ר מספר 88 השקעות באצטדיון הכדורגל בסך ₪ 1,500,000 במקום ועדת כספים.

החלטה מספר 86: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 11, נמנעים - 2) הגדלת תב"ר מספר 88 השקעות באצטדיון הכדורגל בסך ₪ 2,500,000.
מקורות המימון: קרנות הפיתוח ₪ 1,500,000
המועצה להסדר ההימורים בספורט ₪ 1,000,000

8. אישור מועצת העיר הגדלת תב"ר 164 השקעות בבריכת שרונית הגדלה בהיקף של 600,000 ₪.

החלטה מספר 87: הוחלט ברוב קולות (בעד - 12, נמנע - 1) לדון בנושא: "אישור מועצת העיר הגדלת תב"ר 164 השקעות בבריכת שרונית הגדלה בהיקף של 600,000 ₪ במקום ועדת כספים.

החלטה מספר 88: הוחלט לאשר פה אחד (ד"ר יונה ברגור לא משתתף בהצבעה) תב"ר 164 השקעות בבריכת שרונית- הגדלה בהיקף של 600,000 ₪. מקורות המימון: 400,000 ₪ מקרנות הפיתוח, 200,000 ₪ מהמועצה להסדר ההימורים.

11. הגדלת חוזה, מכרז מספר 1/12007 – כביש עוקף מערבי וציר רצועת הנופש.

החלטה מספר 89: הוחלט לאשר פה אחד הגדלת חוזה, מכרז מספר 1/12007 – כביש עוקף מערבי וציר רצועת הנופש.